ספר

מקור החיים

בינ״ו עמ״י עש״ו

ספר

מקור החיים

תולדות האדם הגדול בענקים הקדוש המלוב״ן האלהי סבא דמשפטים כמוה״ר חיים פינטו ז׳ל בן מורינו האדמו״ר רבי שלמה פינטו ז׳ל נין ונכד למורינו ורבינו להרי״ק רבי יאשיה פינטו ז׳ל בעל המחבר הרי״ק על עין יעקב על הש״ס שביטל עבודה זרה מן העולם.

וזרעו למינהו החכם השלם העניו האדמו״ר רבי הדאן פינטו ז׳ל.

ובנו החסיד העניו זרע קדש המלומד בנסים כבוד רבי חיים פינטו ז׳ל.

וקצת תולדות מהאדמו״ר רבי כליפא מלכא ז׳ל הקבור בעיר אגדיר חותנו רבי שלמה פינטו ז׳ל.

וכמה סיפורים מהאדמו״ר ר׳ דוד חזאן זצ״ל ורבי אברהם מורייאט ז׳ל מבית דינו של הר״ח ז׳ל

הספר נדפס פעמים על ידי החכם זרע קדש החסיד העניו כבוד רבי משה פינטו שליט״א בן רבי חיים פינטו ז׳ל ועתה הוצא מחדש על ידי בנו דוד פינטו ס״ט

הוצאה שלישית

בהוצאה זו נעתק מלשון ערבי ללשון עברי עם הרבה תוספות פיוטים מעשיות ועוד הרבה ענינים כאשר עיני תקורא תחזינה מישרים

בית הדפוס דוד בן אברהם עמר בעיר כזבלנכא ש׳ התשל״ו

Digitized by Project Zikaron
Touro University-NY Libraries
www.zikaron.tourolib.org
2026

מזכרת תודה וברכה

תשואות חן והצלחה למורינו ורבינו אדונינו אבינו כמוה"ר רבי משה פינטו ס"ט אשר טרח לגדל אותנו על ברכי התורה והעבודה והוצא הרבה הוצאות לשלח אותנו לחוץ לארץ לישיבות יברכהו האל ברב ברכות והקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה ויאריך ימים ושנים טובים ונעמים גם עד זקנה ושיבה הוא ואמנו הצדקת שתחיה הרבנית מזל פינטו אמן

ע"ה העורך

מנחה היא שלוחה

לאדון היקר.....

כתובת .....

מאת רבי משה פינטו בן הרב הקדוש ר' חיים פינטו ז"ל

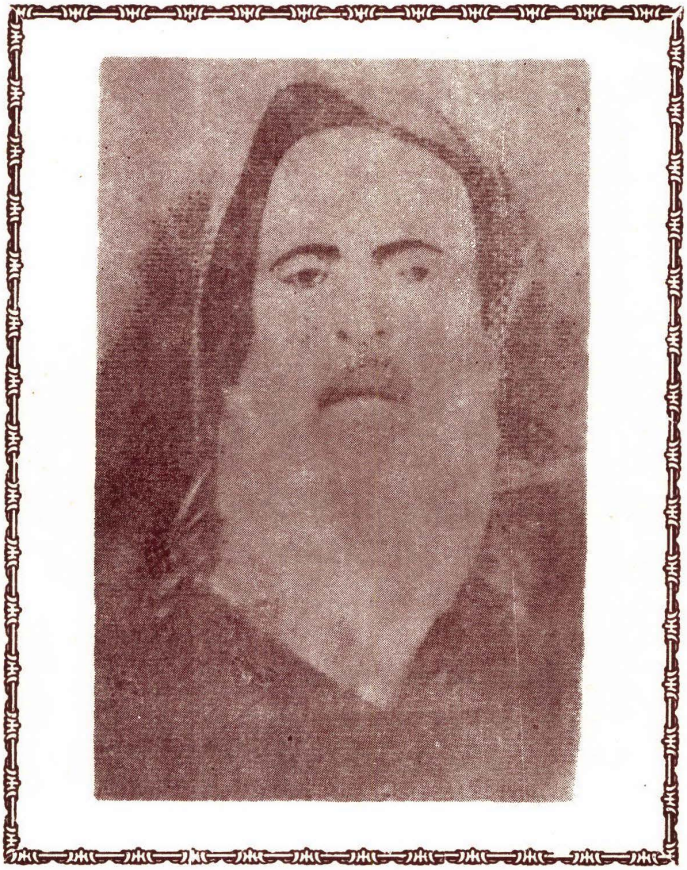
כתובת המחבר

.....

.....

תמונת הרב הקדוש סבא דמשפטים

כמוהר"ר חיים פינטו זלה"ה וזיע"א

RABBIN HAIM PINTO

מודעה

מבקשים מכבוד הקורא היקר
לסייע בידינו להקים בית כנסת מרכזית
ע"ש רבי חיים פינטו ז"ל
בזכות הרב תגין עליכם אמן

אזהרה

לבל יקריב איש זר
להדפיס זה הספר הקדוש הן כולו הן מקצתו
פן יעבור על לא תשיג
תודה

הקדמה

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו את תורתו תורת אמת התורה שהייתה גנוזה תתקע"ד דורות עד שנתנה לעם ישראל עם סגולה והעוסק בתורה זוכה לדברים הרבה ובכל התורה רומזת שמותיו הקדושים ובה ברא את עולמו ובפרט יחידי סגולה שבדור שזוכים למאור שבה ועל ידי זה מקרבים את העולם הנצחי לעולמינו הדל ובזכות תורתם הקדושה התסיים בהם צדיק גוזר והקב"ה מקיים

ב"ה שזכתה מרוקו והיו בה הרבה צדיקים קדושי עליון שחברו ספרים ונדפסו מהם שחברו ונאבדו ונשאר מהם מעט מזעיר הצד השווה שבהם שכולם צדיקים שאיש פשוט לא יאמין לא למשמע אוזניו או למראה עניו כך זהו כחן של צדיקים ולכן אני הדל מדפים מסעורי אדמו"ר סבא דמשפטים הר"ח ז"ל לספר לדורות הבאים כמה גדולים מעשי ה' מהם סיפורים שכבר נדפסו בערבית ומהם ששמעתי מפי אנשים מהימנים או ששמעו מפי אבותיהם שגרו בעיר מוגדור ועלי להודות שהשתמשתי הרבה באלו עלים שכתב הגאון החסיד ועניו חוקר קדמוניות ר' אברהם עטאר בן לאדמו"ר הצדיק ר' יוסף בן עטאר ז"ל נין ונכד לאדמו"ר סב"ד המפורסם ר"מ המקובל ר' אברהם בן עטאר ז"ל זכרה אלוקים לו לטובה בעד עבודתו הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם ובזכות אבותי הקדושים ובזכות הר"ח ז"ל בטחנו שאין לי מה להתפעל מכיון שכל כוונתי בספרנו זה להרבות כבוד שמים ובפרט בן אחינו הספרדים שידעו שלא אלמן ישראל היו לנו רבנים גדולים גם בדורות אחרונים.

ע"ה משה פינטו ס"ט בן
הרב כפוה"ר חיים פינטו ס"ט

" מבוא "

ההשתטחות על קברי הצדיקים פנה נשגבה באמונת הי"ת ושגם שמכבדים אותם בחייהם ק"ו במיתתם כמאר"ז פסחים דף כז גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם ור"ע דרש את ה' אלוקיך תירא לרבות תלמידי חכמים וכמו שהי"ת מסדר הטבע ועושה נפלאות עד אין חקר כך בכוחם של הצדיקים לעשות ניסים ונפלאות וצדיק גוזר והקב"ה מקיים והקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים וכמא"ר חזל (בבימות סי"ד) ארי' מפני מה היו אבותינו עקרים מפני שהקב"ה תאב לתפילתן של צדיקים וחס הקב"ה על כבודו של צדיק יותר מכבודו כדאיתא במלכים (מלכים א) יג כשנבא הנביא על חורבן נביאי השקר כתוב שם ויהי כשמוע המלך את דבר איש האלוקים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירובעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ורש"י ז"ל מפרש נקם הקב"ה על כבודו של צדיק יותר מכבודו עומד ומקטיר לעבודה זרה לא יבשה ידו ובשביל לעז חצדיק יבשה ידו ודבר נפלא מ"ש על הכתוב (במדבר יג פ כב') עלו בנגב ויבא עד חברון וכ"ו מפרש רש"י ז"ל והוא (במס סוטה לד') כלב לבדו הלך שם ונשתטח על קברי האבות שלא יהא ניסת לדברי חבריו להיות בעצתם וכן הוא אומר (דברים א) ולו אתן את הארץ אשר דרך בה וכתוב (שופטים א) ויתנו לכלב את חברון ובגמרא שם אמר רבא מלמד שפירש כלב מעצת המרגלים והלך ונשתטח על קברי האבות אמר להן אבותי בקשו עלי רחמים ויש להעיר למה הוצרך כלב ללכת להשתטח על קברי האבות היה יכל להתפלל לה' להנצל מעצת המרגלים אלא לפעמים אין כח בתפילה להועיל כמו ההשתטחות על קברי חצדיקים לעורר

מקור החיים

לעורר את זכותם וכשחטאו ישראל במדבר משה רבינו ע״ה היה מזכיר זכות האבות כ״ש זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך ועם ישראל חיו מזכות זו גם קבורת אדון הנביאים נעלמה מעני כל חי כמו שכתוב ולא ידע איש את קבורתו ואמרו חז״ל גלוי וידוע לפני הקב״ה שעתידין ישראל לחטוא ויקבלו עונשם ואם ידעו את קבורתו ילכו וישתטחו על קברו ויבטלו הגזירה ע״כ נעלמה מהם קבורתו גם כן יש להעיר למה לא יתפללו אלא אינה דומה תפילה לבד כמו השתטחות על קבר צדיק כי לא כל אדם זוכה שתפילתו תהיה מקובלת אם מפיאת שאינו בר הכי ואפ״פ מי שהגיע שמעשיו שלמים מי יאמר זכרתי לבי ומי יערוב לו בעד מעשיו הטובים הם אם רעים אפ׳ יעקב אבינו ע״ה נתירא שמא יגרום החטא ואמר קטונתי מכל החסדים על אכ״ז אנחנו הקטנים שכל מעשינו פגיות שונות אם זה מצווה רוצים פרסומת או מתכבדים בכבוד התורה ועושים אותה קרדום לחפור בה אך הק״בה השאיר לנו שריד והיא תפילה והשתטחות על קברי הצדיקים שיש בידם אפשרות לבקש עלינו רחמים ועל ידי זה תפילותינו עולים למעלה ומשיגים את מטרתם וע״כ אנו מבקשים תמיד בעת צרה עשה למען צדיק פלוני וכ״ו ובאור״ח (סמן תקפא סעיף ד׳) ויש מקומות נוהגים לילך על הקברות וכ״ו ובכף החיים (ס״ק צ״ב) מהרש כשיהיה הולך על קבר היה אומר יהא רצון שתהא מנוחתו של פלוני הקבור פה בכבוד וזכותו יעמוד לי (ובס׳ תקע״ט סעי״ף ג׳) שבע תעניות האלו אחר שמתפללים יוצאים כל העם לבית הקברות ובוכים ומתחננים וכ״ו חרי לך ידידי היקר כמה גדולה זכותם של אלו שבמיתתם קרואים חיים

מקור החיים

הזכרתי להזכיר כמה מקומות מעט מזעיר עבור החכמים רקי המוח והאמונה האומרים במקום להשתטח על קרבי חצדיקים אתפלל לבוראי מי יערוב לו כי תקובל תפילתו בזכות עצמו וכמש׳כ גם כי אצעק ואשוע סתם תפילתו רק שרידים ,היודעים את בוראם ואשר ה׳ חפץ בהם

ולפנים בישראל בזמן הבית היו פונים אל הנביאים ואחרי החורבן היו פונים אל חחכמים הצדיקים וע׳ז אמרו חז׳ל חכם עדיף מנביא שאף על פי שפסקה הנבואה רוה׳ק לא פסקה וכתוב בשמואל ותאבדנה האתונות וכ׳ו לקיש אבי שאול וגומר ונתתי לאיש האלוקים והגד לנו הראתה לדעת כי שאול המלך פנה ישר אל הנביא ולא למשטרה

ובמ׳ (חיי שרה ס׳ב) ויאמר ה׳ אלוקי אדני אברהם הקרה נא לפני היום וכתוב עבד משכיל ימשול בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה עבד משכיל זה אליעזר ומהו השכלתו אמר כבר קללתו של אותו האיש בידו שמא יבוא כושי אחד וישתעבד בי מוטב לי להשתעבד בבית זה ולא בבית אחר. ימשול בבן מביש זה יצחק שביוש את כל העולם בשעה שנעקד על גבי המזבח ובתוך אחים יחלק נחלה בתוך בני ישראל ומה אלו מזכירים זכות אבות אף זה מזכיר זכות אבות דכתיב ויאמר ה׳ אלוקי אדוני אברהם ע׳כ

אליעזר זה שהיה מזרעו של חם זכה להתייחס אל אברהם ונוסף לזה זכה להיות קרוב ולהמנות עם בתוך משפחת האבות ונתהפך מארור לברוך כמ׳ש בא ברוך ה׳ על ידי תפילתו בזכות האבות זכה שזכות אבות תאיר ותגין עליו.

מקור החיים

הא לך שכל המאמין בכוחן של צדיקים זוכה להיות כאחד מבני בניהם ובפרט מי שאוחז בדרכם ומחפש ללמוד מהם איזה דרך בעבודתו יתברך עוד אמרו שם ארבע שאלו שלא כהוגן וכ׳ו זמן לו הקב׳ה כהוגן אליעזר זכה להיות רם במעלתו עד שאמרו חז׳ל וה׳ ברך את אברהם בכל. בכל שהשליטו ביצרו וכ׳ו ויאמר אברהם אל עבדו וכ׳ו המושל בכל אשר לו שהיה שליט ביצרו כמותו ונקרא דמשק אליעזר על שהיה דולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים אליעזר עבד אברהם זכה לכל זה בהתדבקותו ובמסרותו באברהם אבינו ע׳ה על אחת כמה וכמה בני ישראל זרע אברהם בני בניו עם קדוש כשימעוררים זכות אבות הצדיקים ומתדבקים במעשיהם הטובים כמה התעלות רוחנית יכולים להשיג וכמה דרגות גבוהות יכולים לעלות זהו כח האמונה בצדיקים קדושי עליון שבכוחם לשנות סדרי בראשית ולא רק באופן גשמי אלא גם לצד הרוחני שהמתדבק בהם זוכה לסייעתא דשמיא וראה מה שכתוב במדרש רבה (פרק ט) ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה בעת ההיא את ישראל וכי מה טיבה של דבורה שהיא שפטה את ישראל בעת ההיא והתנבאת עליהם והלא פנחס בן אלעזר היה חי בימים ההם אלא לומר לך בין ישראל לעכו׳ם בין איש בין אשה בין עבד בין שפחה הכל לפי מעשיו כך רוח הקודש שורה עליו אמר הקב״ה לדבורה אתם כוונתם לשם שמים ועשיתם פתילות עבות למנורת בית חמקדש כדי שיהא אורן גדול גם אני אגדיל אתכם.

לאמת אמת כי הצדיקים יש להם רוח הקדש ויודעי עתידות ותפילתם ובקשתם נשמעת ויכולים להחיות המת כאלישע שהחיה

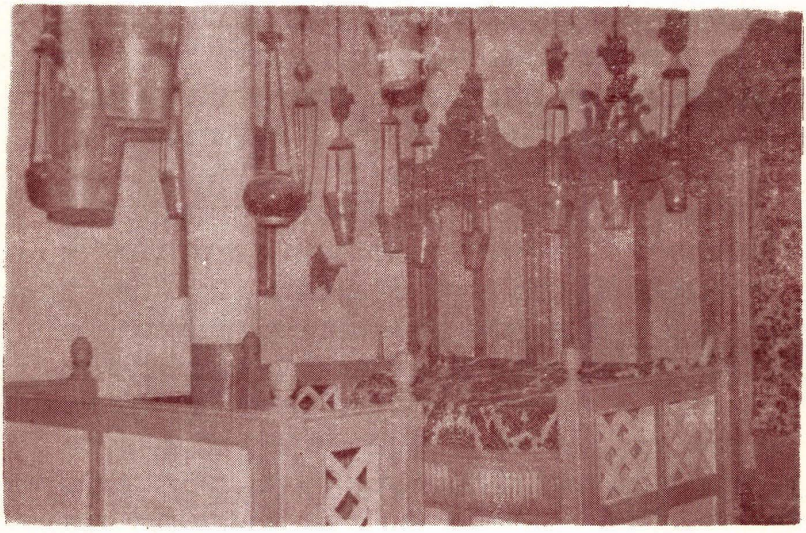
שהחיה בן השונמית הביטה וראה מה שכתב מהרשד"ם
ז"ל בספרו שו"ת שאלה י"ז וז"ל ע"ז סוף סוף פרק לפני
אידיהן וז"ל תנו רבנן תורה מביאה לידי זהירות וכו' לא
נתבארו הדברים היטב מדברי רש"י ז"ל ומה שנ"ל הוא זה
תורה העוסק בה ויודע אותה מביא לאדם שכשיבא לידי חטא
ועון זוכר ונותן אל לבו איך אעשה הרעה הגדולה וחטאתי
למי שצוה ע"ז בתורה ואמר כך היינו שבא חטא לידו ונזהר
ממנו וכשהאדם זהיר בזה פעמים שלש בא לידי זריזות
שקודם שיבוא מזרז עצמו ועושה באופן שלא יבוא לידי
חטא וכשהוא מתנהג עצמו בכך מביאה לידי נקיות והוא נקי
אפי' מהרהור עבירה כי הם קשים כמ"ש אין ברוחו רמיה נקיות
מביאה לידי פרישות ופרש"י ז"ל שפורש עצמו אפי' מן המותר
ויובן זה ע"ד שאמר יחזקאל ע"ה שלא אכל מבהמ' שהורה בה
חכם שאפשפי שמן הדין מותר כיון שהוצרך הדבר ההוא
להוראה פורש ממנה פרישות מביאה לידי טהרה והכונה
לדעתי כי אפילו החולין שאוכל אוכל אותם בטהרה כאוכל
קדשים כי ודאי מדרגה זו היא גדולה וכן ג"כ בשאר הדברים
מטהר עצמו בהם טהרה מביאה לידי חסידות כי חסיד הוא
המפליג בדבר כן זה מצמצם עצמו כ"כ כי אפילו מן ההתר
אילו מסתפק אלא מן ההכרחי חגמור ומדה זו מביאה לידי
ענוה והוא חשומע חרפתו ואינו משיב כי כיון שהוא אינו
רודף אחר המותרות ומהביל דברי העולם שומע ואינו
משיב כי אינו חסר כלום והמשיב למדבר נכנס א"כ בבקשת
המותרו' ענוה מביאה לידי יר"חט וזה כי כבר אפשר
שיהיה אדם שלם בכל המדות הנ"ז ולא יהיה ירא מן החטא
ואדרבא בהיותו מחזק עצמו לשלם חושב שלא ישלוט בו
יצהר

מקור החיים

יצה״ר ולפעמים יביאנו לידי עבירה כי אין הבטחה לצדיקים בעולם הזה וכמ״ש הן בקדושיו לא יאמין ואמרו על יצחק אבינו ע״ה שלא נתיחד שמו יתברך עליו עד שנסמא כי הסומא חשוב כמת לכן היא מדרגה גדולה ועצומה להיות האדם ירא מן החטא ובורח ממנו כבורח מלפני האריה הבא כנגדו כי אז לא יכשל וכשיגיע לזאת חמדרגה יביא אותו לידי קדושה שיפרוש עצמו מדברי העולם ובתורת ה׳ יהגה יומם ולילה ולא יחשוב כי אם בדברים האלהים וכשיגיע לו כן ישפיע עליו ה׳ רוח ממרום קדשו וכשיהיה לו זה יגיע לידי תחית המתים וכן דעתי ודאי שיהיה מחייה המתים באמרו כאלישע שהחיה בן השונמית ונקרא איש אלהים קדוש ואם תרצה תאמר שיחיה מתים כי הרשעים בחייהם נקראים מתים והוא יחזירם בתשובה ויחיה אותם כי יהיו דבריו נשמעים אליהם מה שאין כן מי שאין בו יראת שמים אין דבריו נשמעים עכ״ל בקיצור הצריך לענינו עיין עליו וכל אלו המדות נתקימו ברבינו הקדוש אור ישראל חסידא קדישא ופר״שא דמקובל האלהי המלמד בניסים משורר ונעים זמירות ישראל כמה״ר חיים פינטו זלה״ה זיע״א ועם כל אחינו אמן

העורך

תמונת בית הכנסת
של מורנו ר' חיים פינטו
בעיר מוגאדור יע"א

SYNAGOGUE DU GRAND RABBIN HAIM PINTO

A MOGADOR

באוצר ישראל אינ׳צקלופידיה מובא וזה לשונו משפחת פינטו של רבנים חכמים וסופרים מוצאה מארץ פורטוגל ונתפזרו לסוריה הולנד, אנגליה, אמריקא. ר׳ יוסף פינטו בא מגלות פורטוגל בשנת 1487 לדמשק והיה שם עשיר גדול ובעל צדקה בן בנו רבי יאשיה פינטו (הריף על עין יעקב) היה תלמיד רבי יעקב אבולעפיא ז׳ל שנתן לו סמיכה ונתמנא לרב בדמשק הוא היה בארם צובה ובשנת 1625 הלך לצפת וכאשר מת שם שב בנו לדמשק הוא חבר ספר כסף נבחר דרשות ופרושים על בראשית ושמות בדמשק נדפס בשנת 1616 בחיו כסף מזוקק פירוש על התורה נדפס בואניציה בשנת 1628 מאיר עינים פירוש על עין יעקב חלק ראשון נדפס בואניציה בשנת 1643 וחלק ב׳ באמסתרדם בשנת 1754 כסף שריף פירוש על משלי נדפס שם בשנת 1714 נבחר מכסף נדפס בארם צובה בשנת 1869 אזיה שו״ת נדפסו עם שו״ת רבי יום טוב סהלין ז״ל ועם שו״ת של ר״א אלפנדרי ז׳ל יד אהרון ועוד בכתיבת יד כסף נמאס פירוש על איכה כבוסת ממונת על דיני ממונות הלכות נשים ושו״ת שם הגדולים חלק ראשון וכ׳ו.

ר׳ יצחק פינטו נולד בשנת 1721 ומת בשנת 1791 והיה חבר לקהילת לשארית ישראל בניו יורק הוא העתיק תפילות ישראל לכל השנה לפי מנהג ספרד שהוציא לאור בשנת 1766 בדפום ״יוהן הלט״ הוא ידע הטיב את הלשון העברית והיה בקי בפירוש אבן עזרא.

אברהם די פינטו עורך דין נולד בהולנד בשנת 1811 ומת שם בשנת 1878 הוא למד תורת המשפטים והוא נכתר בתואר דוקטור ובמטבע זהב לאות כבוד הוא השתתף בצורכי הציבור והיה הפרנס לעדת הספרדים משנת 1851 עד יום מותו היה חבר למועצת העיר ובשנת 1863 נתמנא לעורך דין של המדינה גם חבר הרבה ספרים שנוגעים לדת ודין ע״כ.

לפני שנתחיל לספר לכם תולדות ר׳ חיים פינטו ז׳ל נביא לכם מעשה יפה מהאדמו״ר רבי יאשיה פינטו ז׳ל ראשון למשפחת פינטו מגולי פורטוגל המעשה הזה מובא בהרבה ספרים וזה לשונו :

מעשה הרי״ף ה״ה ר׳ יאשיה פינטו זצוק״ל. שביטל ע״ז

מעשה היה בעיר קוסטאנדינא יע״א שהיה יהודי אחד עני שמלאכתו היתה לקנות בלאות מכל הבא לידו והיה מסבב מבית לבית אצל יהודים וגוים וערלים והיה קונה מהם בגדי׳ ישנים וכלים ישנים ושבורים מנחשת וברזל וכיוצא כלים מכלים שונים והיה מברר כל מין לבדו ומוכרו בשיווויו וזה היה פרנסתו ופרנסת בני ביתו בדוחק ובצער גדול והיה איש תמים ועם הארץ גמור ויהי מימים קנה האיש העני הזה מבית ערלים סך גדול מבית קדומה וישנה שברי כלי נחשת וברזל ובגדי׳ וכיוצא והביא הכל לביתו והתחיל לחלק ולהפריש כל מין לבדו כדרכו ובכלל הכלים מצא צורה קטנה של נחשת ממורט מליאה חלודה לקחה והשליכה בתוך החתיכו׳ שבורות של נחשת כדי למוכרם יחד וחזר למלאכתו ובעודו עסוק במלאכתו שמע קול נמוך קורא ואומר יודי״י יודי״ו למה תזניחני ויהי כשמוע אותו עני את הקול ויחרד האיש וילפת והפך פניו לד׳ רוחות הבית לראות מהיכן בא לו זה הקול ומי הוא הקורא אותו יען היה הוא לבדו בביתו ואין איש אתו וכשלא ראה שום אדם חזר למלאכתו ובעבור זמן מועט חזר הקול כבראשונה יודי״י יודי״ו למה תניחני מוטל על הארץ בחרפה ושנינה רחם עלי כרוב רחמיך והקימני בחמלה וחנינה חזר האיש להפוך פניו מכל צד אנה ואנה ואין איש בשום צד ופינה וחזר למלאכתו הראשונה

עוד זה מדבר והקול נשמע פעם ג׳ יותר חזקה בקול צעקה בכיה ואנקה לאמר לו רחם עלי ואני אשלם לך במיטבא וכשומעו זאת ג׳פ נתן דעתו לראות מאיזה מקום יוצא הקול וצפה והביט שמבין שברי הנחשת היה יוצא הקול ועמד והלך שם לחפש אחריו וראה שזאת הצורה היתה מדברת אליו ומתחננה לו ושיקימנה משם ויניחה למעלה במקום מיוחד ואמרה לו תקימני תניחני על גב זאת התיבה ובזכותי תראה שתרויחהיום כפלים מהריוח הקצובה ותנסה היום ותראה הטובה והעני הזה כשומעו את דבריה הטהו לבו בתמימותו והקימה והניחה על גב הארגז ואתו היום הרויח כפלים כדבריה ויהי ביום ה׳ב אמרה לו בבקשה ממך שתקנחני מחלודתי ותראה שתרויח היום כפלים מאתמול בזכותי וכן עשה לקחה וקנחה בטובה והניחה במקומה ויהי ביום השלישי אמרה לו אם תשמע לעצתי ותעשה לי ארגז חדש מיוחד למכון שבתי תראה שתרויח היום כך וכך והאיש הנזכר בראותו מצליח דרכו שצדקו דבריה שמע לעצתה ועשה לה כרצונה וכן ע׳ז הדרך בכל יום ויום היתה מוספת והולכת להרבות לה כבודה עד שעשתה לה בית מיוחדת לכבודה וארגז חדש נתונה בתוכה ונר לפניה תמיד דולקת והוא היה הולך וגדל מעשה שטן מצליח עד שנתעשר עושר גדול ובנה פלטין גדול והיה מרבה בצדקות וגמילות חסדים וכל העם אשר בשער היו תמהים בראותם זה הפלא הגדול שנתעשר זה האיש בימים מועטים ולא נודע להם באיזה אופן נתעשר האיש הזה כל כך אחר היותו במצב השפלים ונתקיים בו מאשפות ירים אביון ולא נודע זה הסוד לשום אדם שהיה הדבר נסתר בינו ובין אשתו דוקא ולא גילו לשום אדם ועשה ישיבה לת״ח בביתו והיו כל החכמים הולכים שם ללמוד עשרה

עשרה בכל יום על הסדר ויושבים שם כל היום ללמוד ושם היו אוכלים ושותים סעודת מלכים ולערב בעת הליכתם נותן להם לכ״א מנה יפה זה דרכו כל הימים עם הת״ח שבעירו מלבד כל הת״ח אורחים שכולם היו באים לביתו ומוצאים שם כל צרכם מטה ושולחן וכסה ומנורה כל ימי היותם שם ובעת הליכתם נותן להם מתנה מרובה איש לפי ערכו וכן בבית הכנסת היה מרבה בנדבות כיד המלך עד שכל הגבירים היו מנשאים אותו ומכבדים אותו ומתביישים ממנו:

ויהי היום שהרי״ק זלה״ה יצא לסבב כדרכו לחקור באשר ימצא איזה סט״א של ע״ז כדי לבטלה ובא עד קושטאנדינא יע״א וישמע את הקול של הגביר החדש הנ״ז שביתו היה בית ועד לחכמים אחז דרכו והלך לשם וקבלו הבעה״ב בכבוד גדול ונכנס לישיבה ללמוד עם החכמים ובזמן הסעודה אחר שגמרו סעודתם קודם ברהמ״ז קראו לבעה״ב כנהוג לברכו ברכתם והרי״ק הביט והסתכל בפני בע״הב וראה שהיה עם הארץ לחלוטין ושאל לחכמים מה טיבו של עובר זה ויספרו לו כל המעשה שהאיש הזה היה עני מזכר בלאות וסמרטוטין ומזמן קרוב נתעשר בפתע פתאום בימים מועטים ויהי כשמוע הריק ז״ל את דבריהם לבו נוקפו ורצה לחקור ולדרוש ולידע שורש העושר ההוא איך השיגו וכשגמרו ברהמ״ז קם הריק ז״ל והלך לבית אחרת וקרא אצלו לבעה״ב ביחוד ויאמר לו הבי אחי אתה וראיתי מעשיך וצדקותיך מה טוב חלקך ומה נעים גורלך האמנם שאלה א׳ אני אבקש ממך שצ׳ שתגיד לי האמת כיצד בא העושר הזה לידך שאם בא לידך בדרך ישרה להודות לה׳ הגיבור והנורא עושה נפלאות גדולות לבדו

לבדו שהעושר מלפניו והוא מושל בכל והזהר שלא תכחש ממני מאומה ולא תירא ולא תפחד ותדע שאם לא תגיד לי האמת ברצונך יש לאל ידי לגלות הדבר על כרחך וכדברים האלה הרבה עמו להבהילו עד שנבהל והוכרח להודות לו ולהגיד לו האמת לאמיתו ויספר לו כל המעשה מתחילתו ועד סופו ויהי כשמוע הרי״ף ז״ל את כל המאורע ענה ואמר לאיש הזה אתה יהודי כשר מאמין בה׳ אלהינו אמונה שלימה תכף השיב לו ואמר ודאי אדוני אני יהודי בן יהודי בע״ה ומאמין בה׳ אלהינו ובתורתו אמונה שלימה ואני אומר בכל יום שמע ישראל וג׳ ואוהב התורה ולומדיה ומעשי יעידון יגידון עלי השיב לו הרי״ף ז׳ל ואם כדברך תאמר לי אם אתה רוצה עושר לעבד ע״ז א״ל ח״ו חלילה אם יתנו לי כל עושר שבעולם איני עובד ע״ז א׳ל א״כ איפוא תראה לי זאת הצורה תכף הוליכו לאותו בית ופתח הארגז וראה אותה תכף לקחה הרי״ף ז׳ל והשליכה לארץ בחבטה ואמר לבעל הבית תביא לי קורנס של ברזל והלך והביא לו והתחיל הרי״ף ז׳ל להכות בה ולשברה והיא התחילה לצעוק צעקה גדולה ומרה והוא היה מפה בה בכח עד ששיבר אותה התכיות קתנות והדקה הדק היטב והשליך אל הים עפרה וחזר ואמר לאיש הבעה״ב הנז׳ דע אחי שכל המצות וצדקות שעשית עד היום הזה היה מממון ע״ז שהוא אסור בהנאה ועכ״ז יען היית שוגג הקב״ה אינו מקפח שכרך על העבר אמנם עתה שידעת איסורה אם תרצה שלא לאבד זכיותיך צריך שתשרוף כל נכסיך ועושריך והקב״ה שהיה זן אותך בעוניך הוא ייטיב לך באחריתך בהיתר ולא באיסור כי אין לה׳ מעצור להמציא לך מזונותיך ובפרט שרואה ויודע לבך וכוונתך שכל מעשיך היו לש״ש והיית רודף בחשק גדול לקיים מצותיו בכל לביך מיד הקשיב לכל מה שאמר לו הרי״ף ז״ל ושרף את כל ביתו ונכסיו ובגדיו וכל אשר

אשר לו ואשר באהלו וחזר לשפלותו ומלאכתו כמראשיתו וכל העם אשר בשער בראותם גודל יהודותו שנתרצה לאבד בידים עשרותו וגדולתו כדי שלא ליהנות מע"ז ושם ב"ה מבטחתו ועוד בראותם כיצד היה מתנהג ביתי עושרו וגדולתו פולם היו אוהבים ומקרבים אותו ומהזקים בידו ותומכים ועוזרים אותו ובכן היה מתפרנס בכבוד והוטב אחריתו מראשיתו.

מכאן רואים איך היתה לו השפעה מרב קדושתו הריק ז'ל בנו ר' שמואל פינטו ז'ל נשא את בתו של מורינו המקובל רבי חיים וויטאל ז'ל תלמידו של המקובל האלהי האר"י ז"ל.

תולדות הרב הקדוש המלומד בנסים
כמוה"ר רבי חיים פינטו ז'ל

משפחת פינטו מוצאם ממדינת פורטוגאל ומשמה גלו למרוקו טורכיה והולנד ולכמה מדינות וגדולי המשפחה הגלו להולנד בספר אהלי יעקב כתב בהקדמה לספרו ע"השם פינטו בעקרו צריך להיות "די פינטו" וכך המשפחות הנמצאות בהולנד קוראים לעצמם ורק אלו שגלו לארצות ערב השמיטו המלה "די" שלו יבירום.

על משפחת פינטו נמנה הרב המוסמך ר' יאשיה פינטו ז'ל בעל מחבר הריק על עין יעקב הוא היה בסוריא שמה התפרסם על ידי ספרו עיז יעקב על אגדות הש"ס שו"ת כסף נבחר ועוד משפחת פינטו שהגיעה למרוקו הגיעו לטנגיר שהיא על חוף הים ומשם נסעו למראכש ושמה התחילו להתפרסם כאנשי מופת כלם קדושים ראשי בני ישראל והבן הצעיר במשפחה רבי שלמה פינטו ז'ל אביו של הר"ח ז'ל ר"ש ז'ל לקח לאשה את בתו של רבינו האדמר ר' כליפא מלכא ז'ל שמוצאו

מטיתוון שהיה עשיר גדול ופרנסו בכבוד הוא ואשתו ר״ש ז׳ל לא ידע מחסור ופנה רק לעבודתו׳ת׳ וישב על התור׳ ועל העבוד׳ הותנו ר׳ כליפא
* לרגל מחסור עקר דירתו מטיתוון לעיר אגדיר והתיישב שמה הר״ש ז׳ל ואשתו הוכרחו גם לעזוב טניזיר ולגור בעיר אגדיר כאן נפטרה אשתו של הר״ש ז׳ל בלי בנים הר״ש ז׳ל נסע לעיר מראכש ושם נשא אשה שנייה ממשפחת בנבנשתי המכונא ״חיונא״ ואחר כך חזר לאגדיר ושם נולד לו אור ישראל וקדושו הר״ח ז׳ל הר״ש נתבש״מ והר״ח שהיה בן עשר שנים התייתם מאביו ז׳ל בסוף השנה התרוששה אגדיר והנמל שהיה מקור פרנסת יהודי העיר נסגר במקומו נבנה נמל חדש במוגאדור צוירא הרבה מיהודי אגדיר הוכרחו לבא למוגאדור ובתוכם הר״ח ז׳ל כלם באו להסתופף בצלו של השר החכם כמה״ר גדליה יעקב ז׳ל שהיה עשיר גדול ורב העיר הר״ח ז׳ל היה גם כן בן הבאים להתארח אצל הרבו הר׳ח ז׳ל התקבל בכבוד גדול הרב הפגה אותו לאחד מקרובי משפחתו השר ר׳ מאיר פינטו ז׳ל סגן הקונסו׳ל הצרפתי ר׳ מאיר קיבל אותו בסבר פנים יפות ושמח על בואו אח׳כ הכנים אותו לישיבת הגה׳ק ר׳ יעקב ביבאס זצ״ל אב״ד מוגאדור בזמן מועט התפרנסם בעילוי ואיש קדוש ומשורר נפלא ושמו יצא בכל ערי מרוקו :

* **האדמו״ר** הרבה הקדוש ר׳ חיים פינטו זצ׳ל נתפרסם בכל ערי מרוקו ומחוצה לה ועד עכשיו הולכים להשטתח על קברו בבקשת רחמים בעד הכלל או על הפרט שמו מזכירים ברתח ובזוע.

יהודים וערבים מכבדים ומפארים את שמו וכלם מאמינים בקדושתו ובזכות אבותיו הקדושים.
שמו הגיע למרחקים אורופה ולמזרח הת׳כון ותמיד היו שולחים לו ולזרעו אחריו

* מכהרו * הרב

אחריו בקשות שיתפללו עליהם ובשנת כת"ר כשיה גיע השר מינטפיור' ז'ל למרוקו בקר בבית הכנסת של הר"ח ז'ל בקש שם רחמים ונתן מתנותלבניו .

הרב דוד אלקאיים זלה"ה בחיותו בליורנו נתראה עם הרב חיד"א זלה"ה ובחזרתו למוגאדור נתן לו שלשה ספרים ראש דוד. חיים שאל. שמחת הרגל. א'ל ראש דוד יתנו להרב דוד חזן זלה"ה וחיים שאל להר"ח פינטו זלה"ה ושמחת הרגל שכר טרחו של הליכת רגליו וכאשר בא ה"ד למוגאדור ידע כ"ז ושלח אליו להביא לו תבף ספר " חיים שאל .. זקניך ויאמרו לך

אחר פטירת הרב הר' ביבאם ז'ל הפצירו בו גדולי העיר למלא מקום רבו הר"ח ז'ל קיבל את עול הציבור הוא וחברו ר' דוד בן חזאן ז'ל הם נתקבלו ע"פ הסכמתו של השר הר' שם טוב בן עטאר ז'ל

לר"ח ז'ל נולדו ד' בנים ר' יהודא המכונה ר' הדאן פינטו ז'ל ר' יוסף ר' יאשיה. ור' יעקב זכרונם לברכה

ר' הדאן ז'ל היה איש קדוש תמים חזרן במצוות ובצדקות ומלומד בניסים נכבד על היהודים והישמעלים ובכל מקום אשר דרכה כף רגלו היו מנשקים את ידיו ובגדיו אחרי ההוצאות שהיה מוציא על בני ביתו דרכו בקודש שהנשאר היה מחלקו לעניים ואפילו הישמעלים היו מבקשים את ברכתו ומקריבים לו שי ומנחה.

הבן השני ר' יוסף ז'ל היה חסיד וקדוש ומשורר היה נוסע לארצות באוניות שזה היה מסחרו פעם נטבעה ספינתו ובדרך נס ניצל ממות

ממות מאז לא יצא מן העיר היה לו בז יחיד ר׳ שאול שנפטר בחייו

ר׳ יאשיה ז׳ל חסיד וקדוש ומלוב״ן בבית הר״ח ז׳ל נמצא חדר קטן מטר על מטר חדר זה היה לומד בו הקדוש ר׳ יאשיה בן הר״ח הוא לא רצה לקבל מתנות בשר ודם חנות היתה לו וממנה התפרנס היה מרבה לדרוש נגד הבלי העולם עד שהיה ממאים על שומעיו תענוגי עולם ומגדיל בעיניהם את תענוגי הנצח בתורה בתשעה באב היו מרגישים עליו כמו שמתו מוטל לפניו ר״ל מסתובב בכל בתי כנסיות עם שק ואפר ורגלים חפית עד שממש היה מזעזע את הצבור ומעורר אותם לתשובה רבי יעקב היה איש תם יושב אוהלים ובעל זכרון נפלא.

נחזור להר״ח ז׳ל הוא חיבר כמה ספרים בהלכה אגדה וחידושים על הש״ס וגם על הקבלה פיוטים לשבתות וחגים מחוסר הדפוס והמלחמה נאבד הכל חוץ מכמה עלים בודדים הנמצאים פה ושם בכמה מספרי שו׳ת של גדולי זמננו שנשא ונתן אתם בהלכה ואי״ה יצאו בדפוס חבל על דאבדין ולא משתכחין הר״ח ז״ל נפטר 26 אלול שנת 5605 וזה ציון מצבת קבורתו בעיר מוגאדור בבית הקברות הישן.

מסביב למקום קבורתו קבורים הצדיקים ר׳ יאשיה ז׳ל בנו הק׳ר יונה נבון זצה״ל שיד״ר ר׳ אברהם קורטייאט ז׳ל ר׳ יעקב לבית הלוי ז׳ל ר׳ יוסף אלמליח ז׳ל ר׳ יחייא אפללו ז׳ל ר׳ דוד לוסקי ז׳ל הנוסח על מצבת קבורתו תוקן מחדש מכיון שהראשון נמחק לעת

לעת פטירתו צוה את בניו שלא לבנות שום ציון על קברו וגם על מצבתו לא לכתוב שבחים רק שמו אחרי התיעצות של רבני העיר הוחלט לכתות את הנוסח הזה

מצבת
קבורת הר״ג בישראל
מרנא ורבנא סבא
דמשפטים כמוהר״ר
חיים פינטו זצה״ל
נלב״ע כו׳ לחדש אלול
שנת הר״ת לפ״ק
תנצב״ה

ר׳ אברהם קורייאט ז׳ל מביא בספרו שאלה ותשובה של הר״ח ז׳ל למרן הרב חיד״א ז׳ל הרב חידא ענה בזה הלשון.

אביך הרועים המקובל האלקי אבי המערב כמוהר״ר חיים פינטו אחד מגדולי ומוקירי ירושלים בר אורחיין וכר אבהן הר״ז כמוהר״ר יוסף בנבנשתי ז׳ל בן ונכד ומזרע הרב מחבר כנסת הגדולה חבר בה״ד חספרדים בהיותו בשליחות כולל הספרדים במרוקו היה מאמיני הרב חיים פינטו ז׳ל בכל יום היה הולך להשתטח

להשטתח עם נכד רבי חיים פינטו ז׳ל על קבר הר״ח ז׳ל ומידי שבתו פה בעיר מוגאדור היה נותן לו כסף אחרי שחזר לביתו בשלום היה שולח לו מכתב עם כסף ומבקש לברך אותו על קבר הר׳ח ז׳ל כן נהג כל חייו פעם שאלו אותו אילו החכמים בעיניהם מה ראה להחזיק בנכדו של הר״ח ז׳ל תשובתו היתה מי שיש לו זכות אבות יודע ערך זכות אבות מה היא ומי שאין לו זכות אבות אינו יכול לדעת ערכה אני שיש לי יודע את ערכה.

מגידי אמת מספרים כשנפטר הר״ח ז׳ל הניח את ר׳ הדאן ר׳ יוסף ור׳ יאשיה, בניו בתוך שבעה ימי אבל יום אחד היו מנמנמים ר׳ הדאן פתח את עניו והנה הוא רואה לפניו את אביו הר״ח ז׳ל מתוך הפחד צעק צעקה גדולה עד שאחיו התעוררו אמר להם ר׳ הדאן כעת ראיתי את אבא ז׳ל בלילה בא לו אביו בחלום אמר לו רציתי לבא אצלך בהקיץ עכשיו שגילית את הסוד אבא אליך רק בחלום. צדיקים במתתן קרויים חיים.

הר״ח ז׳ל היה משורר נפלא ובעל קול נעים בכל ליל שבת קודש אחרי חצות היה קם לשיר שירים ובקשות פעם אחת היה שר שיר משירי ר׳ ישראל נאגארה ז׳ל הוא באמצע השיר התגלה אליו רבי ישראל נאגארה ע״ה ונשק אותו על ראשו.

בליל שבועות היו עושים שני ימים לילה ראשו׳ ושניה לימוד עד הבוקר גם היה עושה קדש הלולים הלולת הרשב״י ורמב״ה זיע״א לכל קהל עדתנו וכן נהגו בניו עד הר׳ משה הנזכר פלם אחזו מעשה אבותיהם בידיהם ספרו. לנו הזקנים כי פעם אחת היתה לו איזה ויכוח עם קאדי הישמעלים ושלחו לבית

לבית האסורים ובאותו היום עצמו מת מיתה פתאומית ויצא
לחפשי ועל זה שר שירו המתחיל.
הממני ואסר. אותי במלכדתו.
אויב שונא וצר. ענה אותי.
מן המצר.
ובצאתו שנת רר"ת כמש"ל בורח הוא ובני ביתו בא גוי אחד להכותו
בחרב ות בש ידו ועל זה שר שירו המתחיל.
ארוממך האל. אלהי ישראל,
המציל הגואל מדחי את רגלי.
שמו היה מפורסם בכל העולם גם בארצות אירופא ופרטוגאל ובראזיל
ותמיד היו שולחים לו ולזרעו נדרים ונדבות.
בהיותו בן פ"ד שנים רצו חכמי הדור לדעת אם עדיין כוחו אז
ושלחו מ"ז הראב"ע ז"ל כאשר התחיל להתנוצץ והוליך אליו דבור
של התום' שנתקשו בו בישיבה לראות אם לא יתקשה כאשר
נכנם מ"ז לחדרו רעדה אחזתו כי פניו היו מאירים כלפידים שאל
אותו מה סיבת ביאתו א"ל להקביל פני רבינו התחיל לצחוק א"ל
נתקשתם בדבור פלוני גם שלחו אותך לנסותי אם קראו לא שנו
אין אתם יודעים כי ת"ח כל זמן שמזקנים דעתם מתישבת עליהם
כ"ז ידע ברוה"ק הגיד לו הדיבור וביאורו.

בשנת רדת לפ"ק בחודש אלול כאשר נחרבה עירנו במלחמת
הצרפתים עם המארוקנים ברחו אנשי עירנו מנער ועד
זקן להציל נפשם ממות ומרעב הוכרח גם הר"ח ז"ל לברוח עם
בני ביתו על נפשם רגלי הר"ח ז"ל לא יכל ללכת על רגליו כי
היה

היה בן פ״ו שנים ר׳ הדאן הרכיבו על כתפו יום שלם לא עף ולא יגיע עד שהביאו למקום בטוח «אזגאר» בית השר מחסידי אומות העולם «לחאז עבדי אללה» זכרה לו אלוקים על הטובה אשר עשה עם להר״ח ולישראל אשר כלכלם בלחם ובמים ושמר על נפשם מחרב ומרעב כאשר שקטה המלחמה ברך אותו אביו וזכותו הוריש אותה לו ולזרעו.

מעשיות מהרב המלוב״ן ר׳ חיים פינטו ז״ל

האדמו״ר ר׳ חיים פינטו ז״ל היה קם בכל לילה ללמוד פעם נכנסה

אצלו באמצע הלילה בתו «מזל» וראתה שהוא לומד עם איש אחד צעק עליה ואמר לה למה נכנסת לחדר בלי רשות הואיל ולא היית ראוייה לראות מה שראת (הכוונה לאליהו ז״ל) ע״כ או שתתעוור מעיניה או שתמות אבל הוא בקש עליה רחמים שלא תתעוור עד שתתחתן הבת שהייתה צדקת גדולה קיבלה עליה את הדין ושמה בטחונה בה׳ ר׳ כליפא מלכא ז״ל היה לו נכד שבא למאגדור מאנדיר להתאכסן בביתו של הר״ח ז״ל הנכד ראה את שרה והחליט לבקש ממנו את בתו מזל על ידי שלמה כי הייתה צנועה וצדקת ומיוחסת לרבנים גדולים וכמה שהתחנן להר״ח ז״ל לא רצה בשום אופן.

נכדו של כליפא מלכא זיע״א חזר לעירו עצבן ומדוכא על שהר״ח סירב לתת לו את בתו לאשה הר״ח ז״ל ישן וראה בחלומו ר׳ כליפא מלכא ז״ל אמר לו אני שלחתי לך נכדי להיות שש ושמח וכבודו שולח אותו אלי עצוב ומדוכא הר״ח ז״ל ענה לו בחלום כבודו יודע שבתי מזל ראתה את אליהו ז״ל ונגזרה עליה הגזרה שאחרי חתונתה תתעוור משתי עניה ע״ז סירבתי לו ר׳ כליפא ז״ל אמר לו נכדי

נבדי יקבל עליו את הדין איך שתהיה למחרת הר״ח שלח על נבדו של רב״מ ז״ל ר׳ אהרון מלול בן בתו של רב״מ ז״ל וכפר לו מה שיקרה לבתו אחרי חתונתה ר׳ אהרון קבל על עצמו אבל בזכות תמימותם וצדקתם וזכות אבותם נתבטלה הגזירה והאריכו ימים והולידו בנים ובנות בשניהם נפטרו בשבוע אחד קבורים בבית הקברות הישן בעיר מוגאדור.

2. הר״ח כרגיל היה קם כל לילה ללמוד תורה שמשו ר׳ אהרון אבן חיים היה רגיל לקום גם כל לילה לעשות כוס קפה לרב לילה אחת שמע שני קולות בחדרו של הרב ע״כ העלה להם שני כוסות בבוקר אחרי התפילה קרא לשמשו ושאל אותו למה הבאת שני כוסות קפה בלילה השמש ענה אותו שמעתי שני קולות וחשבתי להזמין גם לשני בכוס קפה הרב ענה לי אשרי״ך בני שזכית לשמוע קולו של אליהו הנביא ז״ל אבל גוזרני עליך שלא תגלה את סודי לאף אחד ובשעת פטירתו של הר״ח ז״ל סיפר להם שמשו הנאמן את המעשה הנ״ל וה׳ יזכינו לשמוע קולו של אליהו ז״ל מבשר טוב מבשר ישועה.

3. ר׳ מכלוף לוב המכונה בן ליסאע ז״ל בא לבית הר״ח ז״ל בדבר חשוב לקהילת מוגאדור והואיל והענין היה רציתי בא ישר לביתו של הר״ח באמצע הלילה נכנם לחדרו של הר״ח וראה שני אנשים הר״ח פניו פני להבים והשני דומה למלאך ה׳ רצה להתקרב יותר והנה אימה ופחד נפל עליו וברח לביתו למחורת אמר לו הר״ח אשריך שזכית לראות פני אליהו ז״ל הנ״ל

פחד לנפשו ובקש מהר״ח ז״ל שיתפלל עליו וכן היה שהאריך ימים עד מאה ועשר וכתב את המעשה הנ״ל בסידור התפילה שלו בניו ונכדיו שרתו את משפחת הר״ח כל הימים והם שמסרו לנו הסידור הנ״ל.

4. **בישיבתו** של הר״ח תקנו שבזמן שלומד עם תלמידיו אסור להכנים אליו שום שאלה מחוץ ללמוד בו עוסקים ורק מי שרוצא להשתתף בשיעור פעם אחת באמצע השיעור יצא הרב הדבר היה מוזר בעיני התלמידים שמשו הנאמן הלך אחריו והנה הרב עומד באמצע הדרך ומחכה הוא עודנו מסתכל עבר לפניו איש אחד שהיה עשיר ה׳ר בקש ממנו צדקה לעניים ההוא שהיה קמצן לא רצה המשיך את דרכו הרב אמר לשמשו לך אחריו קודם שימות בלי ק״ש וכן היה בהיגעו לפתח ביתו נפל ומת והשמש קרא עליו ק״ש כשחזר השמש לבית הרב מצא את הר״ח שחזר לתלמודו וממשיך השיעור עם התלמידים אח״ז אמר הר״ח לשמשו רציתי להציל האדם ההוא ממות על ידי צדקה רמ״ש וצדקה תציל ממות אבל בעוונותינו שרבו לא היה אף מליץ יושר והוא התעקש דווקא לא לתת ומאז כל אנשי העיר ובעיקר תלמידיו ידעו כוחה של צדקה והיו נזהרים ביותר במצות הצדקה.

5. **ר׳ הדאן** בנו של הרב פעם עבר ברחוב הכה אותו ערבי ר׳ הדאן שהיה עוד צעיר לקח אבן וזרק עליו עד זוב דם, שר העיר שלח אל הרב והוא באמצע הדרך קרוב להגיע לשר, השר מסתכל ורואה ששני קרני אש יוצאות מפני הרב מולו כמעט שנשרף

שנשרף השר התחיל לצעוק לעבדיו מספיק, כשהתקרב הרב השר ירד אליו ובקש ממנו מחילה על שהטריחו, השר בקש מהרב אם הוא רוצא שילמידו לקח לערבי שהכה בנו, הרב סירב, השר מאז כבד את הרב ושם שמים התקדש ברבים.

6. **הרב** היה לומד כדרכו בקודש כל לילה פעם בעודו לומד התנמנם ומתוך א' ידיעה שם רגלו על ספרו של ריש"ק ז"ל כשקם משנתו הצטער מאוד אע"פ שזה שוגג קרה לשמשו וצוה עליו שיבא רצועה ויתן מכות לרגל ההוא עד שיאמר לו די, השמש התחלחל ולא רצה הר"ח גזר עליו שיעשה כמצותו בדלות ברירה התחיל השמש להכות בכל כוחו עד שאמר לו די בא הריש"ק לר' דוד בן חזאן ז"ל בחלום ואמר לו תגיד להר"ח שלא יצטער יקום הרגל שלו כבר בריאה מתוך המכות שקיבל הר"ח רגלו התנפחה הר"ח גם לו בא הריש"ק בחלום ואמר לו מחילת שמים וארץ בעז"ה מחר כשתקום תהיה בריא הר"ד בן אלחזן ז"ל בא למחורת וספר להר"ח את חלומו הר"ח אמר לו מי שבא לך בחלום בא אלי קם הר"ח על רגלו בריא ושלם אשרכם הצדיקים

7. **בזמן** מלחמת הספרדים במרוקו הר"ח היה לפני שער רחוב היהודים והוא היה בגיל פ"ח שנה היה אומר מי שיציל אותי ויקחני חוץ לעיר מובטח לו עוה"ב יהודי אחד שמו "עזי אוכא" אמר לו אדוני מה שתרצה אני אעשה לקחו לחוץ לעיר מקום בטוח החיילים נכנסו שדדו מה ששדדו בחזרתו "עזי אוכא" הלך לבאר אחת לשתות כשהוא ירד מצא אוצר מלא כסף ושמח כי בזמן המלחמה הרבה אנשים זרקו כסף וחפצי ערך לתוך

לתוך בארות בכדי שאח"כ יוכלו להציל משהו וכך היה שהוא לקח מה שלקח כשבא אצל הרב הודיעו שזהו שכרו בעוה"ז והקרן קיימת לו לעוה"ב והאיש נתעשר והיה אדם גדול ונתקיים בו מאמר ירים אביון הנ"ל האריך ימים והרבה אנשים בדורינו היכרוהו נכדיו נקראים על שמו נכדי "עזי אורא" וזה דבר מפורסם בכל העיר הסיפור סיפר ע"י "עזי אורא" ונכדיו משפחה זו גרה עכשיו בארץ.

8. **בזמנו** של הר"ח לא היה קיים בית דין ממשלתי ובעיר היו יכולים להיות כמה בית דין רבנים שהציבור הסכים עליהם בתור דיינים עם כל זאת בבית כנסת של הרב שמה היו פונים לכל פסק הלכה הם היו הבית דין הגדול של העיר אחרי שנפתחו בתי דין ממשלתיים אספו כל הפסקי דינים שהיו בכל בית כנסת בבית כנסת של הרב מצאו כמה פסקים מרעידים פסקו דין אלו נעשו לרכוש הממשלה המעשה הזה סופר על ידי הרה"ג ראב"ד של עיר מוגאדור ר' אהרון חסין ז"ל מחבר סער שו"ת מטה אהרון.

לבן הוא טהור הוא

9. **עשיר** אחד בעיר "סוירה". שבמרוקו מכר דירה לאחד היהודים ואחרי שהקונה עבר לדירה. פתח העשיר חלון בקיר דירתו הפונה לדירת הקונה. הקונה תבע את העשיר לדין תורה לפני הרב חיים פינטו ז"ל. גם הקונה וגם המוכר הופיעו לפני הרב ותנו את טענותיהם. הרב בשמעו את טענות שני

שני הצדדים אמר, מכיון שיש היזק ראיה על העשיר לסתום את החלון, העשיר נעלב מאד שהקונה יצא זכאי במשפט והוא יצא חייב, קבל עליו את הדין אך הוא הלך וכתב שטר מזוייף כאילו הקונה חייב לו סכום גדול של כסף והחביא השטר לעת מצוא.

לימים נולד לקונה הדירה בן זכר, אך לא היו לו אמצעים איך לקיים סעודת מצוה, וגם רהיטים לא היו לו בבית, והוא הולך ומיצר ודואג מאין יבוא עזרו, ויצא אל השוק ובכיסו רק שני ריאלים (מטבע מרוקנית) אך מה יוכל לעשות בסכום הזה הוא מסתובב ליד השוק והנה אשה מרוקנית באה עם חמור עמום עשב ריחני, והעני קנה ממנה את כל העשב בשני הריאלים שהיו בכיסו הוא הביא את העשב הביתה, בראות אחיו את העשב הכיר בטיבו ובתועלתו, מיד לקח אותו לשוק הבשמים וימכרהו שם בדמים מרובים, הביא את הכסף לאחיו, ומיד רץ אבי הבן וקנה כל הדרוש לסעודה וביתרת הכסף פתח עסק ובעבר זמן מה עשה חיל במסחרו ויהי לאחד העשירים בעיר.

בעל הבית בראותו את שכנו עושה חיל מצא מקום לגבות את חובו המזויף, מיד הוציא את השטר המזויף וילך אל הרב ויתבע את שכנו ויבקש לחייב אותו לשלם את החוב המזויף, השכן אמר לרב כי אף פעם לא לוה כסף מאת העשיר ולא היה לו אתו שום עסק, העשיר הראה את השטר לר' חיים, ויאמר הרב כתוב: „דינו לבקר משפט" בואו למחרת, וכשבאו למחרת טען העשיר שוב לצדקתו, והנה ההוכחה – השטר, והעני כפר בכל, ויאמר החכם, נשים את השטר בתוך ארון הקדש והיה אם יצא

יצא למחרת השטר נקוד דברי העשיר נכונים ואם יצא לבן וחלק — דברי העשיר אינם נכונים. וכך עשו הנחו את השטר בתוך ארון הקדש ולמחרת ראו והנה השטר חלק ויאמר החכם לעשיר — לבן הוא טהור הוא, אתה רשע ועליך להתודות, מיד צוה החכם להלקות את העשיר כהלכה, והעני יצא זכאי.
ברך שופט צדק ואמת...

10. בזמן המלחמה כשברחו כל אנשי העיר וגם הר׳ח בתוכם בא ערבי ורצה להכות הרב בא ערבי אחר והרגו וכשהיה צמא שאל את תלמידו ר׳ יעקב להביא לו מים לשתות ר׳ יעקב ענה מאיפה אביא לכבודו מים במדבר הזה עם כל זאת ר׳ יעקב הלך לחפש פתאום ראה כושי אחד עם כד מוב ואמר לו תמסור זה להר׳ח כשהביא את הכד אמר לו הר׳ח שזה היה אביו ז׳ל וזה שאמרנו צדיקים במתתן קרוים חיים וזכותם יעמוד לנו

11. בכל מוצאי ש׳ק כל אנשי העיר היו באים לקבל ברכה מפי הר׳ח פעם הלכו אצלו כדרכם והנה פניו עצובים וכמה שישבו התחילו להנעים לו היה ללא הועיל. אחדים מהקהל שהיו מאמינים בר׳ח מצאו עצה איך להצחיק את הרב הלכו לבית אחד שהיה קרוב לבית הרב גנבו משמה תינוק השייך למשפחת ״בן נגרו״ ובמקומו שמו תינוק שחור של אזיה ערביה כסו אותו ובאו לבית הרב כשבאה הבעלת הבית להניק את בנה מצאה אותו שחור כפחם התחילה לצעוק ולילל עד שהתאספו כל דיירי הרחוב לראות הפלא והשמועה הגיעה עד בית הרב, הרב שאל מה קול הצעקה ? אמרו לו אשה אחת הניחה בנה כשחזרה להניקו

להניקו מצאה אותו שחזר כפחם התחיל הרב לצחוק וספרו לו שכל זה עשו אותו כדי להצחיק את הרב עם כל זאת הר״ח הוכיחם שאסור לעשות דבר כזה הר׳ ברכם כדרכו וכולם הלכו ששים ושמחים ועד היום הזה קוראים למשפחה זו ״בן נגרו״ (שחור) ע״ש המעשה עד היום הזה וכעט המשפחה הזו גרה בארץ ישראל.

12. בזמן הר״ח הייתה עצירת גשמים והשנה, שנה מעוברת אדר, ואדר אנשי העיר באו אצל הרב והודיעוהו שאנשי העיר במצוקה ביקשוהו שיתפלל בעדם שאם ח״ו לא ירדו גשמים כולם יהיו אבודים הר״ח אמר להם התאספו כולכם בבית הכנסת בתענית ואחר כך תלכו לבית החיים עלו לבית החיים והר״ח איתם אמר לשמשו תקרא בקול גדול אדר ב. בגדוי ותכף אחר זה החזיק אחריו הרב בקול גדול אדר ב, שרוי לו מחול לו וכ״ו וארובות השמים נפתחו לא הגיעו לביתם עד שכל בגדיהם הוי רטובים מגשמי ברכה.

13. לשנה הבאה הייתה עוד פעם עצירת גשמים באו לבית הרב והתחילו ללמוד תהילים, הר״ח התחיל להתנמנם וישן ובחלומו והנה איש אחד מאנשי העיר שוכב עם אישה ר״ל הר״ח התעורר ושאל את האנשים האם פלוני נמצא אתכם ענו לו שאיננו בקש מהם שיחפשוהו בכל העיר ויביאו אותו בכל מחיר חיפסוהו ולא מצאוהו בנתים והנה הוא עובר ברחוב תפסו אותו והביאו אותו אצל הר״ח ז״ל הר״ח שאל אותו איפה הייתה עד עכשיו ולא באתה להשתתף עם הציבור התחיל לשקר אז צעק עליו

עליו הרב תגיד האמת ותחזור בתשובה כי הגיע זמנך להפטר מן העולם אותו האיש נפל לפניהם גוסס קראו עליו היחוד ובקשו רחמים על נשמתו אח"כ ארובות השמים נפתחו וירד גשם אח"ז שלח שמשו לאישה הנטמאת וגזר עליה האמת האישה ספרה את האמת בבכי ודמעה בזמן שאנשי העיר התאספו לבית הרב בא אליה אותו איש ואנס אותה היא צעקה ואין שומע לה נענה לה הר"ח בראשו לאות כי כנים דבריה נתן לה תיקון על שגנתה ונאסרה על בעלה וכל העם רואים כי רוה"ק על הר"ח ז"ל.

14. בעיר מוגאדור היה פעם שר אחד שונא ישראל ועשיר גדול פעם הר"ח עבר עם תלמידו קרוב לבית השר. השר פנה למשרתו וצוה עליהם להביא את הרב המשרתים אמרו לשר שזה חכם גדול של היהודים הוא לא התפעל ושוב אמר להם להביאו אליו השר שאל לרב למה המכנסיים שלך יותר מדאי ארוכים (הר"ח בכוונה היה לובש ארוך מטעם צניעות שלא יראה כף רגלו) ופעם אחרת אם תעבור עם מכנסיים ארוכים אענוש אותך במקלות בחצות הלילה השר תקפו אותו כאבים עזים ונדמה לו שמלאכי חבלה מסובבים אותו צועק ואין עונה בבוקר ותהום כל העיר כל אחד מה אומר לשר אחד אומר לו אולי זה שדים אחר אומר אולי בגלל שנכנסת לדירה חדשה וכן הלאה בלילה השניה אכל ארוחתו בפתח החדר ושמה ישן ובחצות הלילה נשנה אותו מעשה צועק ואין מי שיעניהו בבוקר והנה פניו זועפים שלח לכל גדולי העיר לימצא לו תרופה עד שקם גוי אחד מחסידי אומות העולם ואוהב ישראל אמר לו לפי דעתי הכל בא לך רק בגלל שביישת

שבישת את הרב ר׳ח ז׳ל אני מביר את האיש בצדיק וקדוש השר אמר לו תעשה למען ה׳ תקח סוכר תה ונרות וכ׳ו ולך לרב שיסיר ממני החולי הזה ובמרוצה הגיע לבית הר׳ח עם עגלה מלאה כל טוב כשהגיע מצא רק אשת הרב הרבנית שמחה ע׳ה שאל אותה איפה הרב אמרה לו הוא עכשיו בבית כנסת המתין לו עד שיחזור הרב שהיה כבר מכיר הגוי שהוא אוהב ישראל נפל לפני הרב ובקש ממנו שימחול לשר ויסיר ממנו את הכאבים הרב השיבו שהלילה יקבל כפליים ממה שיקבל ואחר כמה הפצרות רבות התפלל עליו הרב ומחל לו הוא חשב לתת לרב המתנות ששלח לו השר אבל הרב צוה שיקחו כל האיסור מהבית והבטיחו שהלילה השר ישן בשקט החזירו הכל לבית השר והיה קדוש ה׳ גדול אותה לילה ישן שנת ישרים ומאז נהפך לאוהב ישראל.

ה׳ ישמור עליהם מכל משמר.

15. **השר** מאיר פינטו היה ממשפחת הרב הוא היה אחד מחשובי העיר וממפרנסה שנה אחת היה רעב והרבה אנשים מתים ברעב ח׳ל אז הלך הר׳ח לבית כנסת של ר׳ מאיר בן עטאר ז׳ל וישן שמה מתוך רעב האדון מאיר פינטו ישן והנה הוא רואה בחלומו ר׳ שלמה פינטו ז׳ל אבי הר׳ח ז׳ל ור׳ משה טאחוג׳י ז׳ל אמרו לו איך מלאך לביך להניח בני ישן והוא רעב תדע לך שיצא ממנו אור גדול האדון קם ממשכבו באמצע הלילה והדליקו פנסים והלכו לחפש את הר׳ח שהיה עוד צעיר לימים באותו זמן באו בחלום גם לר׳ח ואמר לו תדע לך שהגבר מאיר פינטו יבא אצלך ולך אתו ותלמוד תורה והראיה שהכל אמת אנו מעוררים

מעוררים אותך משנתך ואנחנו עומדים לפניך בהקיץ וכך היה שדברו אתו והוא ער ונתנו לו שלום וברכו אותו אח"ז הגיע הגביר מאיר פינטו דפק על הדלת ענה הר"ח מי זה ענה לו אני מאיר פינטו אמר הר"ח תגיד ויהי נועם פחד כי זה אולי שד אחר כך פתח לו והר"ח סיפר לו שכבר בא אליו אביו בהקיץ וסיפר להם הכל. הגביר סמרמורת עברה בבשריו למשמע אוזניו לקחו לביתו והיה אצלו כבן בית למדו תורה ואחר זמן מועט התפרסם בקדוש ותלמיד חכם גדול בתורה.

16. מנהג הרב שהיה מקבל כסף לצדקה ומחלקו לעניים ביותר היה משתדל שיביא משיהו מוכן בבית כך אם יבא איזה עני ימצא מה לאכל אשה אחת הביאה שני עופות חיים לר"ח שיחלקם לעניים הרב פנה לר' שלמה אזולאי ז"ל שהיה סופרו ובקשו שיקח את העופות וישחטם ר' שלמה אמר לי אין זמן כי יש לי הרבה מה לעשות הרב אמר לו עכשיו שאניך רוצא לעזור לי במצוה תראה שיעבר עליך היום חצי יום טוב וחצי יום רע כך תדע שזה לו היה מקרה ר' שלמה צחק והלך לדרכו הגיע לאיזה רחוב גויה אחת הציעה לו מטבעות זהב למכירה שאל אותה על המחיר וראה שזה מאוד זול אבל הוא לא ידע שהגויה רוצא לרמותו כי ר' שלמה היה יפה תואר והגויה חמדה אותו בלבה ע"כ אמרה לו מחיר זול בכדי להכשילו שילם לה והלך לדרכו קראה לו ואמרה אם המטבעות מצאו חן בעינך יש לי עוד כאלו אני גרה פה קצת קרוב אם אתה מעוניין תבא תקח אותם מעשה שטן הצליח והיא הכניסה אותו לחדר סגרה את הבית אז העיזה פניה ואמרה לו יש דברים טובים להציע לך והכל יהיה שלך חינם בתנאי שתשמע

שתשמע אלי חמדתי את יופיך ועז הצעתי לך מה שהצעתי אני מובנה לתת לך הכל אם רק יעשה לה רצונה ר׳ שלמה התחלחל ולא רצא התחילה לפתתו ולאיים עליו וכל זה לא הועיל כשיראתה שלא שמע לה לדבר עבירה נתנה לו כמה מכות במקל עבה עד זוב דם התעלף ונפל לארץ כשראתה הגויה שהוא מונח כמת הלכה להביא לו משטרה והתחילה לצעוק בפני שר העיר שהיה שונא ישראל מובהק שיהודי אחד נכנס הביתה ורצא לאנים אותי בכוח ובקושי התגברתי עליו והנה הוא נופל מתעלף בבית השר שמה על המציאה שלח שוטרים אחרי הגויה לביתה שיתפסו את היהודי חי או מת ויעשו בו שפטים לעני כל מאמני דת מוחמד בנתיים ר׳ שלמה התעורר מעלפונו אזר כח מצא חלון קטן פתוח ובקושי יצא ממנו ומגג לגג קפץ ובלבד שינצל מדבר עבירה ובדרך נם קפץ וניצל בנתיים משרתי השר הגיעו לבית הגויה חפשו ולא מצאו אף יהודי חזרו לשר ואמרו לו שלא מצאו אף יהודי השר התרגז על הגויה אמר לה מופקרת רצית להראות עצמך לאשה כשרה נתן פקודה להלקות אותה עד שתגיד את האמת הגויה בגלל המכות התמוטטה ואמרה את האמת השר גזר עליה מאה מכות ובית סוהר בתוך המאה מתה לא יקומו רשעים נחזור לר׳ שלמה כשיברח מבית הגויה הלך למקום שקוראים לו ׳אלחדדה׳ והתחיל לחשוב מה שקרה לו נזכר מה שאמר לו הר״ח ז״ל ואמר עכשיו כמעט החצי יום רע כבר נראה איך היה החצי יום שני טוב בצהוריים הלך למקום שקוראים לו ׳אלקסרייה דיל בטאן׳ מקום שמוכרים בו פשטן בדים וכ״ו שם אגב מוכרים גם כבשים גלגל אבן גדולה לשבת עליה הוא מגלגל ולעיניו נגלה אוצר שכח כל מה שעבר עליו ובסף שמצא קנה כבשים גלגל אבן גדולה

גדולה אח"כ התחיל לעשות מסחר עד הערב ובערב ראה שכל מה שאמר לו הר"ח דבריו התקימו במלואם רץ אליו בכדי לספר לו ולבקש ממנו סליחה נכנם אצל הרב ומצאו צוחק ואמר לו עכשיו כשמבקשים אותך לעשות מצוה לעניים מסתמא תעשה בשמחה אשריכם הצדיקים שצדיק גוזר והקב"ה מקיים ואשריו לר' שלמה שעמד בנסיון כמו יוסף הצדיק ולא התפתה לדבר עבירה זכות הצדיקים יעמוד לנו אמן.

17. השר של מראכם התארח אצל השר של מוגדור היו מתווכחים באיזה ענין הכתוב "בקוראן" השר של מראכם אמר שהמקור לזה מתורת היהודים השר של מוגאדור אמר ההפך בדרך פגשו הר"ח ז"ל ושאלו אותו מי הצודק אמר להם תקראו לי מה שכתוב אצלכם ואני אפרש לכם וכן היה ואמר להם התשובה הנכונה השר של מראכם אמר זה באמת חכם גדול השני ב' התקנא ומאז כשהיה פוגש את הר"ח היה מבזיהו בעניו יום שישי אחד שר העיר הולך להתפלל אגב שלח את משרתיו לקחת את הרב לבית סוהר כשראו אנשי העיר כך הלכו אצל מושל העיר ואמרו לו שהם עוזבים את העיר והולכים לאגדיר השר אמר להם המלך הביא אתכם לכאן שתמלאו את העיר ואתם עוזבים אמרו איך נשב פה ורב העיר בבית סוהר נתן פקודה ושחררו את הרב באותו יום קרא לשר מה שקרא לאיוב בנו הבכור נפל מהגג ומת אשתו מתה רח"ל באו אליו חכמי הערבים ואמרו לו חזור בך ולך ובקש סליחה מהר"ח ז"ל רץ לבית הרב ובקש את סל"חתו הרב סלח לו ואמר לו קיבלת עליך את הדין אמר לו כן אמר לו הר"ח בעוד ט"ו יום יעללו עליו השרים והמלך יכניסו לבית סוהר ויקחו אותו לבית סוהר של מרכאם ומשם לפאם וכשאתה במצוקה תקרא "יא אלחואן פינטו" ואני אציל אותך השר

השר לא האמין בגלל שהיה קרוב למשפחת המלך וכמו שנבא לו כן היה השרים הלשינו עליו אל המלך ולקחו אותו מבית סוהר לבית סוהר עד שקרא "יא אלחזאן פינטו" מסתכל על הקיר ורואה את תמונת הרב זזה ומדברת אליו השבוע תשתחרר ויקחו אותך למראכם וכך היה ומשמה עוד פעם צעק "יא אלחזאן פינטו" ענה לו אל תפחד בסוף השבוע בעז"ה תשתחרר ותחזור למוגאדור שר העיר כמקודם וכך היה ובגלל שהיה קרוב למלכות חקרו ודרשו ומצאו שהכל היה עלילת שוא ושלחו אותו לעיר מוגאדור ברכב ופרשים קודם שהגיע לעיר הר"ח הודיע לבני ביתו של השר שיכינו כל הדרוש כי בקרוב מגיע השר ואמר להם בדיוק היום שיגיע לעיר והלכו בני ביתו לקבל את פניו בתופים ובמלחולות השר ראה קדושת הר"ח איפה הגיעה החליט לעזור דת אבותיו ולהסתפח בנחלת ה' כשהביט כה וכה וראה שמסביבו אלפי ערבים שבאו לקבל את פניו פחד לנפשו אם רק יעיז יגזרוהו לגזרים כשנכנס לביתו ראה בני בנו שמחים והכל מסודר לכבודו ואמר להם אני הייתי בבית סוהר ואתם ששים ושמחים אז ספרו לו שהר"ח הודיעם על בואו והאמנו לו וע"כ אתה רואה שהכל טוב ויפה לכבודך אגב הוא שנתן הכסף בכדי להכין כל זה אז ציוה למשרתיו להביא את הר"ח הרב אמר להם תתקדמו אני אבא אחרכם וכך היה ועשו כבוד גדול לר"ח והשר סיפר להם כל הנסים שקרו לו בזכות הר"ח ושם שמים נתקדש ברבים וכך נהפך משונא ישראל לאוהב ישראל וכו'

18. מנהגו של הרב לשבת פתח הבית ביום ב' וחמשי לאסוף צדק' לעניים יום חמשי אחד עבר עשיר אחד שגמר לקנות לשבת הר"ח בקש מהעשיר שיתן צדקה לעניים העשיר לא רצא שלח אחריו

אחריו שמשו לפני שימות בלא ק״ש וכך היה כשחזר השמש הר״ח אמר לו זה העשיר היה בידו להציל את נפשו כשגמר הקניות לשבת נשאר לו דורון אחד בכיסו בקשתיו לתת את זה לצדקה ואם היה נותנו היה ניצל ממות ומכיון שלא רצא חששתי שמא ימות בלי ק״ש לזה שלחתי אותך אחריו

19. גוי אחד קרוב למלכות תמיד אוכל רק משחיטת היהודים פעם עשה סעודה לכמה שרים וע״כ צוה למשרתיו שיקחו אותם לשוחט יהודי משרתיו יצאו מהר לשוק והר״ח כדרכו היה יושב כל יום שני וחמשי בפתח הרחוב לאסוף צדקה לעניים המשרתים של השר דחפו את הרב ונפל מעל הכסא כשיהגעו לשוחט מצא שכל העופות מתים חזרו לשר וסיפרו לו את המאורע צעק עליהם לספר לו בדיוק מה קרה משרת אחד העיז ואמר אולי בגלל רב היהודים כשיעברנו על ידו דחפוהו המשרתים והם לא שמו לב אליו השר שאל על איזה רב מתכוון כשסמן לו את צורתו ומלבושיו ידע שזה היה הר״ח וצוה עליהם שילכו ויבקשו מחילה מהרב ויביאו אותו על כתפיהם וכשבא הרב אמר לו השר אנא אדוני תעשה למען ה׳ הערב יש לי מסיבה ואם לא אמצא עופות אהיה לחרפה בפני כל השרים אחרי שהפציר בו השר לקח הרב את מקלו נגע בעופות והם התחילו לקרקר השר שראה קדושת הרב רצא להרוג את המשרתים אך הרב מנעו מזה ובקשו שיצוה עליהם שלא יעיזו לבכת ברחוב היהודים במרוצה ויגדל האיש הר״ח בעיני היהודים והגוים מגודל קדושתו וענוותו זיע״א

20. שד״ר מרושלים שמו ר׳ רחמים יוחם נ״ע הגיע לעיר מוגאדור והזמינו אותו לברית מילה והר״ח גם הוא שמה אז ר׳ רחמים

רחמים לקח הכוס יין וברך עליו אחר כך הר״ח אמר לו מה שעשה כבודו לא בסדר היה עליך לקבל רשות מבעל הבית אמר לו אני שד״ר מארץ ישראל ולא היה צריך לקבל רשות התווכחו בניהם הר״ח קילל את ר׳ רחמים ור׳ רחמים קילל את הרב אחר זמן קצר נפטר ר׳ רחמים במוגאדור והר״ח חלה ברגלו שמש הר״ח שמו ״עזי סולימאן״ היה קם בכל בוקר להדליק את בית הכנסת של הר״ח יום אחד הוא מדליק את הנרות ושמע קול אחד יוצא מארון הקודש ומברך את הר״ח בברכת רפואה שלמה ברמ״ח איבריו ושס״ה גידיו ואמר למה לא בא הר״ח שהוא ניצין מנשמת ״אחיה השילוני״ מוקדם לשורר להקב״ה ואני המדבר מהיכל הקודש הוא ר׳ ישראל נאגרא ז״ל המשורר השמש בשומעו כל זה תקפתו רעדה וירד במרוצה לספר להר״ח אך הר״ח הקדימו וספר לו בדיוק כל מה ששמע השמש נבהל וארכבותיו דא לדא נקשן ובאותו יום הר״ח חיבר על זה הפיוט

ארוממך האל אלוקי ישראל
המציל הגואל מדחי את רגלי וכ׳ו

21. **במות** סידי מוחמד המלך הישר החסיד אביו של אדוננו המלך החסיד הרחמן אוהב ישראל מולאי לחסאן זלה״ה ומלך לא היה אז באו הקאבילין המורדים היושבים בסביבות העיר לשלול מללאח היהודים פה מוגאדור ותכף סגרו שערי העיר ועלו על החומה ובאו המורדים ושרפו שערי העיר ליכנס לשלול שלל כסף ונפשות ושלח שר העיר בן עבד צאדק לערוך תפילה ותחינה בבכה״ן של הרב חיים פינטו זלה״ה וישמע אלהים צעקתם ונענו ברחמים וראו מעל החומה שיצאו גבורי מלחמה על סוסים לבנים ורוכביהם לובשי בגדים לבנים ממקום הסמוך למצבת הר״ח זלה״ה ורדפו אחריהם והיו ההרוגים יותר מהבורחים

מהבורחים ויושע ה׳ ביום ההוא את ישראל מיד המצירים ויאמינו בה׳ ובחרב חיים פינטו זיע׳א כן יעמוד לנו ולזרענו ולכל ישראל אחינו אמן ואחרי התשועה הגדולה וקידוש ה׳ בא שר העיר אל ר׳ הדאן ז׳ל ובקשו לערוך תפילה לשלום המלכות ומאז קבל על עצמו להגין על היהודים ושחרר אותם מהרבה מיסים ויהודים שהכניסם על לא חמס בכפם קרה להם דרור השר היה אוהב ישראל ובכל עת צרה היה בא לבקש שיתפלל בבית הר׳ח ז׳ל

22. **איש** זקן ירא שמים שמו מסעוד בן יצחק הלוי צורף כסף היה מאמין גדול בהר׳ח ובקדושתו והיה סומא משתי עניו ושום דבר לא הועילו לא רופאים ולא טרופות חשב לעלות ולהשתטח על קבר הר׳ח אולי בזכותו ירפא וימצא טרופה לעניו כי היה סגי נהור עשר שנים יום אחד קם מקבר הר׳ח בריא ושלם משתי עניו ותהם כל העיר וקבל על עצמו לקרא ספר תהלים על קבר הר׳ח נשאר במנהגו עד יום מותו אחד מבניו גר באשדוד ניקרא משה לוי אדם ירא שמים ובעל מדות טובות

23. **חכם** אחד ממאמיני הר׳ח ר׳ מסעוד בן עבו לרגל מסחרו היה בא למאגדור ממראבש כשרצה לנסוע בחזרה בא אצל הר׳ח ז׳ל לקבל ברכה הר׳ח לא הניח לו ללכת אחרי יומים חזר אליו עוד פעם ולא הניח לו ללכת ביום המשי בא אליו עוד ואמר לר׳ח שהוא מוכרח לנסוע לעבור שבת עם משפחתו הר׳ח ענה לו עכשיו שאתה ממהר ללכת ולא רוצה לחכות אם תהיה בצרה תצעק על ר׳ חיים פינטו ואין לך מה לפחד לקח עגלתו ויצא לדרך באמצע הדרך באו לסטים ותקפוהו וכמעט שהיה בינו ובין המות צעק על הר׳ח באותה

באותה שעה שמעו הליסטים קול המולה ליסטים ליסטים משמעו הליסטים כך ברחו והוא ניצל והגיע לביתו בשלום

24. הרב החסיד ראב"ד דעיר מוגאדור ר' אהרון חסין ז"ל מחבר ספר "מטה אהרון" איך שהגיע לערנו שאל על משפחת הר"ח וכשידע שיש נין ונכד לר"ח ז"ל שלח שמשו אליו ובקשו לבא אליו אחרי הצהורים הרב ראב"ד חיכה לבואו כשיבא אליו הר' משה פינטו ועת גר באשדוד נכד הר"ח קיבל אותו יפה ועשה לו כבוד גדול וספר לו פעם הר"ח בא אל זקנו ר' דוד חסין ז"ל הוא היה משורר נשלא בחקיק אמר לו בא איתי למוגאדור כי ר' ישראל נגארא מחכה לנו שם רבי דוד ענה איך אלך אולי אשתי תתעורר בלילה ולא תמצא אותי ותפחד וזה רחוק מאוד הר"ח ענה לו שבעזה"י נגיע מוקדם ר' דוד אמר לו ידעתי על כחך הגדול וזה זכות להכיר אותך פנים אל פנים אבל אני מצטער לא אוכל ללכת איתך בגלל אשתו הר"ח הבטיחו שאשתו לא תתעורר עד שיחזור וכך היה עשו קפיצת הדרך והגיעו למוגאדור וראו ר' ישראל שבא אליהם מסולם האמת וכן הבטיח להם שבכל ראש חדש יבא אליהם וכן היה שבכל ראש חדש הר"ח היה מביא ר' דוד חסין ממבנאם למוגאדור וסיים הר' אהרון חסין ז"ל שהסיפור הזה ידוע להם למשפחתו מדור לדור ותמה איך ר' משה נין הר"ח לא ידע מזה והיה שר' אהרון חסין נוהג לבקר בבית הר"ח בכל הזדמנות והיה מתייעץ עם משפחת הר"ח בענייני הקהילה ר' אהרון חסין ז"ל זכה לעלות לישראל ולהקבר בה הר' הק' ר' אברהם קורייאט ז"ל מחבר ס' ברית אבות תלמיד הר"ח הוא היה פיטן ומשורר נפלא פעם עבר הר"ח עם חברו ר' דוד חזאן ז"ל ברחוב ושמעו קול נפלא נכנסו למקום מאיפה שבוקע הקול מצאו שמה ר' אברהם שהיה מנגן בכינור וקולו קול ערב שאלו

שאלו אותו בן מי אתה אמר להם אני מתישואן נגד ר״ב מתיטואן אמרו לו הקול הזה אנו רוצים לשמוע אותו בלימוד התורה עכשיו בא אתנו ותלמוד תורה אע״פ שלא היה לו משפחה ומי שיפרנסהו הר״ח קבלו כמו בן ולמדו תורה ויצא ממנו אור גדול שהיה גדול בתורה ומקובל אלקי ואור ישראל וחבר ס׳ ברית אבות כשהר״ח ור׳ דוד חזאן ז״ל היו בבית הדין היו נקראים ח״ד כשגדל ההקר״א ונהיה לאדם גדול הכניסו הר״ח לבית דינו והיו קוראים להם ״א ח ד״ אברהם חיים דוד הר״ח ורי״ד בחייהם ובמותם לא נפרדו ותתומים על כמה שו״ת הר״ח מימין והר״ד משמאל

25. ר׳ דוד בן חזאן ז״ל מנהגו היה אוכל דגים לכבוד שב׳ קדש יום ששי אחד היתה רוח סערה גדולה בים והדייגים לא יכלו לצוד דגים אז הר״ד לא היה יכל להשיג דגים לכש״ק אז הלך להר״ח לטעום אצלו דגים לכש״ק אז ביני ביני התחילו לדבר בדברי תורה עד שעה מאוחרת בלילה והר״ד פחד לחזור לביתו לבד כי הדרכים היו משובשים בכל מיני גייסות הר״ח קרא לאיזה שידא שמה גדדיילא וגזר עליה לקחת הר״ד לביתו באמצע הדרך הוציאה לשונה ושלהבת יצאה מפיה הר״ד אמר לה כנראה שחללת שבת אמרה לו אדוני לא חל האיסור מכיון שאנחנו עשויים מאש

26. גביר גדול וחכם שמו ר׳ חיים בן בכאם ז״ל היה לו משפט בעיר מראכש ומושל העיר שלח על הרח והר״ד זיע״א להיות דיינים במשפטו ר״ד היה מתפלל עמידה ונפטר באו חברא קדישה לטפל בו כל מי שמתקרב אליו נפל באו אצל הר״ח לשאול מה לעשות כי צריך לקבור הצדיק ר׳ דוד בן חזאן ז״ל הר״ח חשב ואמר להם רבותי יש

יש לי סוד עם חברי ועכשיו אוכל לגלות אותו לכם אתם לא תוכלו להזיז עד שתרחצוהו בדמעות עניו שהיה שופך כל לילה בתיקון חצות תלכו למוגאדור ותלכו לבית שלו ותפתחו הארון הקדש ושמה תמצאו כד מלא דמעות אמרו לו אדונינו איך נוכל ללכת למוגאדור זה יקח לנו ארבעה ימים הלוך וחזור כידוע אותו זמן לא היה רכבת או מכוניות היו הולכים רק ברגל או על חמור הר״ח התבודד ויצא לחכמי מראכש ואמר להם עוד מעת יגיע הכד נכנם לחדר ויצא עם הכד ונתן להם ושמחו ע״ז הלכו וטהרו עצמם ורחצו את גופו הטהור בכד הדמעות שלו ונעשה נם שהכד הספיק להם לרחוץ את כל גופו וקברו אותו בכבוד גדול בעיר מראכש עוד סיפר הר״ג ר׳ מאיר אבוחצירא שליט״א שראה כמה שות של הר״ח ועל חוכמתו בנגלה ובנסתר ושהיה משתמש במזיקין כמו משרתים וכל חכמי המערב היו כפיפים ומקבלים את דעתו

27. **מעשה** נורא שמעתי מפי ר׳ שלמה כנפו שליט״א נכד המקובל האדמו״ר ר׳ יוסף כנפו ז״ל שבזמן הר״ח היה איש חושד שאישתו זינתה ותמיד היה דין ודברים בניהם עד שהדברים הגיעו לר״ח ז״ל שאל את האישה האם נכון הדבר ותעשה השובה האישה אמרה לא עשיתי כלום הר״ח פתח ספר תורה וקרא פרשת ׳סוטה׳ ושלח אותם לביתם באמצע הדרך האישה נפלה כמה פעמים ומתה השם יצילנו

28. **ועוד** סיפר לי הנ״ל שפעם אחת שליח מעיר ה׳ק ור״ש בא למראכש ונתקשה באיזה לשון של ר׳ אברהם אבן עזרא ז״ל ושאל לחכמי מראכש ולא ידעו איך לפרש אותו כשהגיע למוגאדור שאל

שאל לר״ח ז״ל והר״ח ז״ל פירש לו הלשון של ראב״ע ז״ל לשביעת רצונו חזר למראכם וסיפר להם הכל והתפלאו מחוכמתו כשהגיע לארץ ישראל סיפר לחבריו על הר״ח ז״ל והתקשרו איתו תמיד בכל מיני ענינים בתורת הניגלה ותורת הנסתר

הרב חיים פינטו והעני בליל פסח

29. ר׳ חיים פינטו המקובל והמלומד בנסים רגיל היה לשגר שליחים בכל ליל פסח לחפש עניים ולהביאם אליו לליל הסדר כדי לקיים ״כל דכפין ייתי ויכול״

באחת השנים בליל פסח שגר ר׳ חיים שליחים לכל פנות העיר לחפש עני השליחים יצאו והסתובבו בעיר לחפש יהודי עני והנה מצאו באחת האכסניות יהודי יושב בוכה וצועק בקשו אותו ללכת אתם לבית הרב ולעשות יחד את הסדר אך הוא סרב ואמר בשבילכם זה חג פסח אך לי אין זה חג. זה תשעה באב השליחים חזרו לבית הר״ח פינטו ויספרו לו את דברי היהודי העני ויאמר להם הרב לכו והשפיעו עליו לבוא ואם יסרב או ימאן עליכם להביאו בכח השליחים חזרו לאותה אכסניה ומצאו את היהודי יושב וממרר בבכי וימשכו אותו בכח ויביאוהו לבית הרב ובבית הרב ישבה כל המשפחה מסבה ליד השלחן והבית מלא אורה והכל צוהלים ושמחים והרב בראותו את ההלך העני וישאלהו מה לך כי תמרר בבכי האם אינך יודע כי ליל חג הלילה עליך להיות שמח ככל היהודים ויבקש ההלך האורח להרשות לו לשוב לאכסניתו ויאמר למה לי להפריעכם לבי מר עלי ולא אוכל לשמוח אנא הרשה נא לי כב׳ הרב לשוב על עקבי ויאמר לו הרב ספר נא את קורותיך ומה לך ובעזרת ד׳ תהיה שמח אני מבטיחך כי לא תוסיף לבכות לאחר שקבל האורח הבטחה מהרב ספר את קורותיו ויאמר נולדתי

נולדתי במרקש העיר נסעתי לספרד עבדתי שם ואספתי כסף וברצותי לחזור לעיר מולדתי קניתי בכל הוני אבנים טובות ומרגליות וכמו כן גם אשה אלמנה מסרה לידי כמה מרגליות לתתם לבתה העומדת להנשא את הכל הנחתי במזודה קטנה והפלגתי בספינה ובהיותי בים טבעה האניה וכן גם המזודה שבה נמצא כל רכושי אני נצלתי ומצאתי קרש ישבתי עליו וצפתי על פני המים והגעתי לעיר זו ואיכה לא אבכה על אבדן רכושי ורכוש האשה האלמנה הלא טוב מותי מחיי ויאמר הרב חיים פינטו לאורח שמח ראה ושתוק והרב לקח בידו את גביע הקדוש וישבע את שרו של הים ויאמר לאורח הסתכל והנה הגביע הולך וגדל ומתרחב ובמקום היין נתמלא גלי ים אחד אחר השני ולבסוף הופיעה תיבה קטנה שנפלטה החוצה האורח העני לא יכל היה להתאפק ויאמר התיבה שלי אדוני הרב לקח את התיבה והעמידה על השלחן והגביע הלך ושב לצורתו הקודמת והיין חזר לתוכו האורח צהל ושמח אך עוד לא היה בטוח רק עוד אחרי פתחו את התיבה ויראה את רכושו ואת רכוש האלמנה בתוכה ולא חסר ממנה מאומה אז ישב יחד עם כל בני הבית ויחג את ליל הסדר בשמחה ובששוי

כן ישמחנו ד׳ בבנין בית מקדשו אמן נצח סלה ועד

אברהם עטיה

30. הרב הקדוש רבי חיים פינטו זלה״ה חבר ספרי קבלה ותלמוד העיללו אותם במלחמה אשר ספוריו ועניניו והנסים אשר עשה בחייו ובמותו רבו מלספור ורק כמציץ מן החרכים נזכיר מעט מזקנים אתבונן מגידי אמת כלם יעידון יגידון כי בליל ש׳ק אחר חצות היה משורר שרי שבת וכאשר אמר בקשה אחת של הרי נגארא ז׳ל אמרה הר״ח ז׳ל גגלה לו בהקיץ נגארא ז׳ל ויחבקהו וינשקהו כי היה

ע״ה

ע״ה משורר נפלא וקולו ערב עוד מגידים כי הרב הקדוש אברהם קוריאט זלה״ה מחבר ספר ברית אבות ולפי שרוב אנשי העיר היו מתפחדים לדון אצלו לפי שבא בימים והיה להם דמיון אולי יעניש למי שלא ידבר דברי אמת בדינו נמנו וגמרו לחלות פני הר״ח זלה״ה למנות תלמידו הר״א ז״ל הנזכר להקל עליו העבודה עכ״פ עשה רצון הקהל ממך עליו ידו אבל היה לו קצת עצבון ורח״ל הוא זלה״ה נתבשם במכחר ימיו בשנת מ״ה לחייו והר״ח היתה לו דאגה גדולה ע״ז ועשה לו מספד גדול וקרע את בגדיו אמר בתוך הדרשה אוי לאיש שכך עלתה בימיו חשבתי כי הוא ידרוש עליו עתה עולם הפוך ראיתי ונתן ס׳ לשני חייו מה רב טובך אשר צפנת ליריאך זכותו תגין בעדנו ובעד כל קהל ישראל אמן

פעם אחת נתאכסן בביתו של הרב ת״ח מא״י והיו ימי הפסח והקביל אותו הר״ח זלה״ה הקבלה גדולה כי היה בר אוריאן ואבהן בלילה א׳ בשעת סידור ההגדה געה בבכיה א״ל הר״ח זלה״ה למה אתה בוכה תצער עצמך ותצער אותנו מה אתה חסר כל מחסורך עלי אמר לו נזכרתי ב״ב איני יודע מצבם איך הוא א״ל על זה לא תצטער בוא עמי לחדר הלימוד יש לי מה לדבר עמך נכנם לחדר בלי אור אמר לו ראה מה שלפניך והראה לו ביתו ובני ביתו יושבים ששים ושמחים אזי שבת רוחו של האכסאני והיה שש ושמח אמר לו הר״ח לא תחשוב שזה דמיון הסתכל בסדורם איך יושבים וכשתגיע לביתך בע״ה תשאל איך היה סידורם במסיבה ותשלח לי מכתב באורך וכך היה בחזרתו שאל ב״ב והגידו לו איך היו יושבים עוד א״ל כל הזמן שהלך לשליחות מצות עצבים ואותה לילה היו שמחים כמארז״ל אע״ג דאיהו לא חזי מזליה חזי המעשה הנ״ל הובא ע״י חוקר קדמוניות הגאון כמוהה״ר אברהם

אברהם בן עטאר שליט"א מפי אביו ראב"ד הצדיק ר' יוסף בן עטאר זי"ל נין ונכד לאורח הקדוש ע"ה

31. **פעם** באו שליחים מארץ ישראל וגם באו שליחים מעיר מראכש לגבות ליתומים ולתלמידי חכמים גבאי העיר היו אובדי עצות ולא ידעו מה לעשות למי יקדמו התועדו ולא מצאו שום עצה כי גם הם היו בדוחק כי הייתה שנת בצורת אז הלכו לר"ח לבקש ממנו עצה הר"ח זי"ל אמר להם לבא אליו למחורת ובנתיים לכבד האורחים למחרת בבקר באו אצל הרב הר"ח שאל אותם האם עני פלוני נפטר שאלו לחברא קדישא וענו שכן עני אחד נפטר אז הר"ח אמר להם לכו לביתו ותחפשו מקום פלוני במקום פלוני וכל מה שתמצאו תביאו אלי ותמהו ע"ז מה ימצאו אצל העני שהיה מוחזק אצלם כעני מרוד בכל זאת עשו רצון הצדיק והלכו וחיפשו ומצאו אצלו כמה אבנים טובות ומרגליות וכסף אז הרב חילקם בן משולחי ארץ ישראל ומשולחי מראכש כי לעני לא היו יורשים והשאר השאירו לעניי העיר וכך היה זכותו תגין עלינו

32. **בשנת** הר"ת חמשה ימים לפני ראש השנה יצא הרב מהבדידות וישב עם תלמידיו והתחיל לעורר אותם לתשובה כשגמר התחיל לדבר על עצמו ברמיזה ובוכה בדמעות שליש גם תלמידיו בכו ולא העיזו לשאול לצדיק למה בוכה ומצטער ר' יעקב רמז לחברו לצאת אחד אחד בלי שהר"ח ירגיש אחר"כ הר"ח אמר לו שכל שנה הוא מחכה לימים אלו שיש בהם הרבה מצוות לקיים כגון תקיעת שופר סוכה ביפור וכו' והדבר הגדול שהרעש הגדול שאתם עושים בשמים בכה תפלתכם ר' יעקב הבין מדבריו שרבם הצדיק עומד למסור את נפשו הקדושה ויצא אל חבריו וסיפר להם הכל אז קמה

קמה צעקה גדולה בעיר והתחילו לקרא תה׳לים ולהתפלל על רבם ר׳ח ז׳ל שיאריך ימים ר׳ח ז׳ל דרש לפניהם להמשיך בדרך התורה והיראה ואני תמיד אעמוד לפני המקום בתפילה ולא אעזוב אתכם במותי כמו שלא עזבתי אתכם בחיי ר׳ח ז׳ל נהג כל חדש אלול להתבודד לפני בוראו ולצום כל החודש וחמשה ימים לפני שנפטר לא הסתגר רק דיבר על עבודת ה׳ בכ׳ו באלול שנת הר״ת עלתה נשמתו בסערה השמימה וכבוד גדול עשו לו במותו זכותו תגין עלנו אמן

מעשה בזמן הרב הקדוש חיים פינטו זלה׳ה במוגאדור

33. יום אחד הזמין אחד מגדולי העיר למצות מילה ובתוך הסעודה באה אשה אחת בוכה ומבכה אצל הרב להתפלל על בתה שנתקשה בלידתה והגיעה שערי מות ודחק אותה והשיב פניה ריקם אחרי כמה בכי ותחנונים ואותם המסובים חרה להם אבל פחד פחדו לשאול אותו על מה ועל מה והוא הרגיש ותכף קרא לבעל הברית להביא מים אחרונים ויברכו הזימון אח״כ אמר להמסובים ותראו למה לא נתתי אזן קשבת לאותה אשה וכבשתי מדת הרחמים והלכו עד בית אותה אשה ואמר להמילדת יש לי דבר סתר להיולדת אז אמר לה הר״ח זלה׳ה תן תודה לה מי שכב עמך בליל טבילתך אם תגיד האמת וא׳ל בזה הרגע תמות אמרה לו חטאתי לה׳ שכב עמי שותפו של בעלי אמר לה איך העזין א׳ל בליל טבילתי נשתכר ויצא לשוק ולא בא לבית עד הבוקר השותף בא ודפק הבית חשבתי הוא בעלי בכניסתו שאל אם בעלי פה אמרתי לו עוד לא בא הנני מחכה לו ותכף תפסני בחזקה ואנסני ושכנים אין בבית למי אזעק ומי יושיעני א׳ל הר״ח ז׳ל כנים דבריך ידעתי הכל ברה׳ק אמר הדין היא תחיה והבעל והבועל ימותו שניהם וכן עלתה להם מתו שניהם מיתה משונה

משונה רח״ל אן נשארו פלאים הקהל המעשה הזה נכתב בלערביא והעתקנהו לעברית

חזרנו לפרסום הקדוש חיים פינטו זלה״ה
גדולים צדיקים במיתתם

34. הרב הקדוש הר״ח הנז׳ היתה לו בת שמה שרה ז״ל שהיתה יפ״ת ויפת מראה וצנועה כשמה שרה אמנו זלה״ה ונתאלמנה מבעלה והיו לה בנים ובנות והיו מקנטים אותה יום אחד כאשר היכעסוה הביאה שמן והדליקה מנורה מ״א זלה״ה ובקשה רחמים ממ״א זלה״ה שיזמין לה איזה עשיר גדול שיקח אותה לו לאשה ויוליכה לעה״ק ירוש״תו להפרד מהבנים האלה אשר אכלו כל עזבונה ועזבון בעלה כאשר גמר בקשתה צחוק היה בכל הבית אמרו לה אהיה ואחיותה העוד לך בנים במעיך ואת זקנה ושבת אין הקב״ה ולא מ״א יקבל תפלת שוא עברו שני חדשים ועשיר אחד בפורטוגל ליזבוא יע״א היה איש יר״ש והיה אלמון ולעת זקנתי חשב ללכת לא״י כי לא היו לו בנים בליל והוא שוכב על מטתו חלם הרה״ק הנ״ז אל גזרני עליך שתלך למוגאדור ותקח שרה בתי ותקח אותה לך לאשה והובילה לעיה״ק ירשת״ו ובעבור שהיה שמו של הר״ח ז״ל הנ״ז מפורסם בפורטוגל פחד לנפשו ומכר כל קרקעותיו ובא למוגאדור ולקחה לו לאשה ותהום כל העיר אז ידעו כחו של הר״ח הנז׳ ולכל בני משפחתה נתן מתנות כסף וזהב וגם לבניה ובנותיה נתן מתנות והיא גדולה בשנים יותר מהבעל שלקחה

הרב הקדוש הר״ח ז״ל היה ניגלה לו אליהו הנביא תמיד זל״ה כאשר העיד משרתו איש זקן שחיה מאה ועשר שנים הזקן הכשר תם וישר אחד מגדולי חברת חסד ואמת כהר׳ מכלוף לוב

לוב בן ליסאע ז׳ל

בעי׳ת רבאט הגמון רצ׳ו צדיק תמים כה׳ד נסים זאגורי ז׳ל אבותיו היו ממגאדור והיה ממאמיני בר׳ח ז׳ל ובזרעו והיה מוצלח גדול וקבע דירתו בדאר לבידא והיתה ביתו פתוחה לזרעו של הר׳ח ז׳ה׳ה וכל פעם היה בא למוגאדור להשתטח על קבר הר׳ח ז׳ה׳ה גם זרעו למינהו כל צער שהיה להם היו באים למוגאדור ומשתטחים על קבר הר׳ח ז׳ה׳ה ותמיד היו עונים בצרתם ובפרט השר הגדול הי׳ו תפס אמונת מא׳ ז׳ה׳ה וכמה פעמים ניצול ממות לחיים והיה עולה מעלה מעלה זכות הרב ישלח לו הקב׳ה רפואה שלימה אמן

מדי כתבי חשקתי לעשות איזה רמז לכבוד הרה׳ק חיים פינטו ז׳ה׳ה כמו שעשו כמה רבנים להרש׳י וה׳ עזרני ומצאתי תלי׳ת פסוק חשק ה׳ את זרוע קדשו ר׳ת הש׳ק חיים שלמה פינטו. ה׳ את זרוע קדשו נתן לו כח ועצמה של קדושה להרב חיים בר שלמה זלה׳ה והיו עושה פלאות בחיים ואחרי סילוקו זיע׳א

העורך

פיוטים ושירות. אשר שר לה׳ במעולות.
מרנה ורבנא. חסידא קדישה ופרישא.
סב״ד כמוהר״ר בקש״ת חיים פינטו זלה״ה

קצידא קיאץ -מן עדם דאך ליום- סימן אני חיים חזק.

ארוממך חאל אלקי ישראל. המציל הגואל. מדחי את רגלי:
נבהלתי מיראה מצור גאה גאה. נענתי כי אמרתי מטה רגלי:
ידך עשוני והם כוננוני. ה׳ חנני. והיה נא עוזר לי:
חי מלא מחיבה. אומתך הקריבה. אודך ואברך אותך לרגלי:
יצאת לישועה ברוך גדול דעה. כי עניתני במישור עמדה רגלי
ישמע קול שירי. לפניך סתרי. אתה תאיר נרי צורי וגואלי
מול קדשו אתחנן. בצלו אתלונן. בביתו אשתונן. והסיד כול חולי
חלותי זה כמה. זך ישר באימה. קולי תשמע למה. עזבתני אלי

פיוט לחג הפסח סי׳ אני חיים בר שלמה פינטו חזק:

דעו כי היום הזה. הוא יום זכרון. לדורות עולם זכרוהו:
חן נתן האל גם שאת ויתרון. לישראל כי קדוש הוא:
ה׳ בהר אליו עדת ישורון. מכל האומות כי טוב הוא:
יום זה אור גדול בו. נגלה כידוע לחכמים:
מאד רם הוא ונעלה. לפני אל רם על רמים:
בו יצאנו מן הגדולה. ממצרים עיר הדמים:
רעת

רעת הנחש נמשכה לנו לדורות. אדיר אדירים שתלה :
שמה הרשע גם חשך רב ושחרות. והוא חלק הרשעה כלה :
לכן יגיעו אבותינו בזהירות. לברור קדושה על תלה :
מה טוב חלקנו הן לשוננו תרון. אלקי ארוממנהו :
הכה אויבינו אל בעברה ובחרון. מכות עשרה כי רב הוא :
פרעה הכופר נספה גם בעורון. ואמר מי ידינהו :
יה עמד בדין למעלה. נגד שר עמים :
נפש מיפאל נבהלה. מהשיב ועמד משמים :
טופל שקר שר בן עולה. נפל ומת בשפת ימים :
ואז שוררו בשירות וזמירות. עדת ישראל עם סגולה :
חמץ נאסר בחג זה עד סוף הדורות. משהו אסור באכילה :
זכרינו בזכרון טוב עזרה בצרות. כקדם וכבתחלה :
קדש שמך אל ובנה ערים בצרות. כל נשמה תהללך סלה :

לחג השבועות

פיוט נועם שיר חדש סימן חיים פינטו חזק.

אמרי אל מה נמרצו. מעיניכם אל יליזו התקוששו ועושו אל
תחטאו ורגזו. ותמיד פניו בקשו. דרשו ה' ועוזו :
חלאת זוהמת נחש. הסירו והטהרו' עשו מעשה פנחס. אשר קנא לשם
יוצרו. עורו ישינים והקיצו. ובינו בוערים עם זו : די"ו :
יצר אדם בחכמה. ארבע יסודות בו חבר מותרו מבהמה. הן פיהו
המדבר. גובר עליהם תמיד כחפצו. מפניו חלו ורגזו. די"ו :
יקרה מפגינים. תורת אמת אשר נתן. בה יכנעו רוזנים. אחד יצרם
אשר

אשר נתן. יותן לטבח וכל ניצוצו. אנשי צבא איש לא בזזו. די"ו :
מה אנו מה חיינו. כי אדם להבל דמה. אם רצון אל עשינו. הלא יש לו
דין קדימה. כמה רב טובו. מי בא עד קצו. עינים אותו כל חזו. די"ו :
חסדך וצדקתך. משוך אל חי לישרי לב. זמן קץ משיחך. דרשתי אותו
בכל לב. עולם קנא ונוקם קצצו. אזי חסידים יעלזו דרשו ה' ועוזו :

פיוט לחנוכה

«סי' אני חיים פינטו חזק. נועם ימינך תסעדני»

אלי ארוממנהו. אין יחיד כיחודו. נם לבני מחתיהו. עשה פלא לבדו
פרה עדה נדה. מלא ארץ כבודו. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:
נועצו יחד רעה. היונים עלינו. מצות אל גדל דעה. להעביר ממנו אנו
קמנו ששנו. גבר חסדו עלינו. הודו לה' וכ"ו :
יונים בית אב באו. טמאו השמנים. בדקו והנה מצאו. פך מפכים
קטנים. אטום חתום סתום. בהן כוננה ידו. הודו לה וכ"ו :
חלק ושיעור לילה. אחת לבד היה בו. ברכת נורא עלילה שרתה
תוך הנשאר בו. רמו עצמו עמו. קמו ויתעדדו הודו לה' וכ"ו :
ימים אלה נקבעו בהלל ובהודאה. כי נפשותם נושעו. מיד צר נאה
נאה חילו גילו סולו. לאל גדול כבוד. הודו לה' וכ"ו :
משתה ושמחה יהיו בם. מטעמים מותרים. הנרות הם חיובים. נעשים
וזנכרים צאו. באו ראו. התורה הזאת למדו. הודו לה' וכ"ו :
פתילות יחד נמנו. טוב טעמם ונימוקם במספר לו ימנו. כי כן דינם
וחקם. שמרו הורו עזרו. אשר לו תשיג ידו. הודו לה' וכ"ו :

תם

פיוט לחג המצות

סימן אני חיים בר שלמה חזק. נועם «ה' אלהי אתה»

אשורר שירה חדשה. לה' עושה גדולות. הלא הוא. הפלא ועשה. מופתים ואותות מעולות. ועדה ברה וקדושה. הוציא אותה מאפלות. ואור גדול האיר לנו. כאור חמה שבעתיים. בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים:

נתן לדם את מימיהם. ולשתות מהם לא יכלו. וכן עשו חרטומיהם לשטח הנראה כולו. כי אין השליטה להם. במה שהוא מתחת לו. ולא סר ממעלו. האכזר מלך מצרים. בחוזקה:

יחיד שליט בנבראים. אמר וצפרדע עלתה. וממנה היו יוצאים מחנות וזעקה רבתה. ובתוך מעיהם נחבאים. לא האמינו עד עתה. כי בלהטיהם נעשתה צפרדע במצרים. בחוזק:

חזק יסף להכותם. בכנים בכל גבולם. רחשו בם ובבהמתם. כי כן גזר מלך עולם. חרטומים קצרה יכולתם. בשו ונכלמו כלם. אמרו זאת אצבע חי נעלם. של אלהי השמים. בחוזק:

יחד באו ונאספו. כל מיני חיות הטורפים. טרף גדול בהם טרפו. מאד והנם זועפים. דבר ושחין בם נגפו. ברד כבד בו רשפים. הכה בו רעים מקציפים. אל מתחת השמים. בחוזק:

יסף אדיר להכותם. מכה רבה ועצומה. ארבה עלה לאדמתם. ויכסה את אור החמה. אכל פרי תנובתם. וכל עשבי האדמה. נהלל לשוכן רומה. השם נפשינו בחיים. בחוזק:

מלך

מלך שלח חשך להם. ונעשו כולם כעורים. ולא ראו את אחיהם שלשת
ימים אמורים. ולא קמו מתחתיהם. שלשת ימים אחרים נגלו
מצפונים אחרים. אל בני אלהים חיים. בחוזק:

בבל זאת חזק את לבו. רשע עריץ ולא אבה. לשלח את עם קרובו.
אל ארץ טובה ורחבה. ויך כל בכור באויביו. הלא הוא מלאך
שר צבא. ויציל לאום אהובה. ולא חלו בה ידים. בחוזק:

רצה לזכות עדתו. וברוב חסדיו גמלם. לפרוש מחמץ מצותו בזמן זה
לדורות עולם. כי עם השטן חברתו. אחים. ולא יתפרדו כלם.
מצה הלקם וגורלם. הנה טובים השנים. בחוזק:

שלש השמורות סודם. שלש ראשונות מאירות. חמה בראשו עטרות.
זרוע קו ימין נגדם. ביצה לצד הגבורות. מרור ביניהם מתווך. לקח
אליו פי שנים. ויהיו אלה בתוך. והוא בין המשפתים. בחוזק:

חרוסת תחת זרוע. סודות נצח בה נתכנו. ההוד אל הכרפס ריע.
ותחת הביצה תנו. וביניהם הן בוקע. יסוד מזרח אופנו. קערה
מלכות אמנו. נשלמו עשר אוריים. בחוזק:

שירו מאד לאל הודו. פינו יספר נוראותיו. טוב וסלה גבר חסדו. עלינו
על פי מדותיו. כל גוים כאין נגדו. ובישראל הם אותותיו.
ויכתירם בעטרותיו. לאיש כתרים שנים. בחוזק:

חדש כקדם ימינו. למה נשכחנו. זה כמה. זכרינו ושמחנו. עשה בגוים
נקמה. קנא לכבודך אבינו. ושלח מנחם נחמה אז יגדל שמך
רב עצמה. הנוטה כדוק שמים. בחוזק:

פיוט להרב רבי חיים פינטו זלה"ה

סימן אני חיים חזק. קייאן סאלף מכמולת לבהא.

אוחילה לך האל אורי וישעי. לעירך אמור. עורי משנתיך קומי צהלי ורוני:

נמם מרוב דמעתי ערשי ויצועי. כי בתוך מהמור. אובי אסרני כמו צפור צוד צדוני:

ילעגו אויבי עלי בשמעם שמעי. ויאמרו לאמר. איה אל גדול ונורא אין מלה בלשוני:

יהיו שוסי למסיסה. שמעו רעתי ששו.
ועל עמך חוסה. ישמחו וישישו.

חלקי ה' כי הוא שורשי וגזעי. דרכי ישמור. ולא נטה ימין ושמאל אתה הורתני:

ימינך תרום משגבי ומושיעי. רוכב על חמור. יבוא ברנה במעגלי צדק ינחני:

ישבו בנים את פני ה' רוע. קיים האמור. על ידי חוזים אנא אל תשוב ותנחמני.

יה עונותי תשא. ואז זדים יבושו.
ואל מקום קדושה. יוסיפו ויכנסו.
והורתם הובישה. כי מתוך קרבה נסו.

מלכי משיחי אלופי ומיודעי. צו אותו לאמר. לאסורים צאו בואו אל תוך בית אדוני.

חזק יושלם כסאך ושמך מושעי. ובהלל אגמור. אהללך צורי קרן ישעי ומגני.

פיוט להרב רבי חיים פינטו זלה"ה

סימן חיים הקטן חזק. קייאין «ערדי זינך עלאם כא תגטיה»

זך בן זרה שפחת אמי. הן בי קץ לך אקרא אתחנן כל אברי נעו:
חדש צורי ימי כימי צאתם מני חנם לחופשי ומשם נסעו:
יה אלהים לך אל דומי. אל תחרץ ואל תשקוט. אל אויבי לי הריעו:
ישיב אותי אל מקומי. יעשה נפלאות גדולות הן מאז נודעו:
משיחי מבית הלחמי. יפרח כתמר יאחזימו רעד עמים שמעו:
הסר נא את מלכות רומי. ואבד כל זכר למו. דברך לא שמעו:
קוני ראה נכחד עוצמי. עצמו מצמיתי אויבי שקר. כי הם אותי קבעו:
טוב ומטיב שבה עמי. כאמור על יד הנביאים דבריהם נשמעו:
נחמו נחמו עמי. יאמר כאמור לבן אמוץ ה' ידעו:
חזק את עניי. הנפוצים מארבע רוחות נדו וגם נעו:
זדים ופושעים בוזו שמי. יאכלו פרים וממועצותם ישבעו:
קנא לשבר בת עמי. ועקידת יצחק ועוקדו אל תזכור לזרעו:

קצידא להרב חיים פינטו ז"ל. סי' אני חיים.

אלי תפרח בת עמי ושכל איש זר רם שלט בכל הדור. על הבל יד זך גברה. שובי נחשך אור עיני סף אני:

נצור כבבת בנך אשר תמיד נזנח ופרצותיו תגדור אליך ה' אקרא. בכל צרה אל תרחק ממני:

יסיר דאבת מלבנו אלהים חי ובקרבנו ידור. יאמר לשפחת שרי׳ שובי אל גברתך והתעני׃

חי מתוך לבת הוציא את בן אהובך אברהם ההדור. ואם לא עכשו. מתי ישוב אפך ותנחמני׃

יבוטל יושבת וימח שם אדום. וגם בן קדר מדור ודור. ואשמח כל עתותי. ארוממך יה כי דלתני׃

יחפוץ יה קרבת בנו אשר יצא לחוץ ורחק ממדור. קדשו ועם אנשי שוא. שכן הוא הגביר ראה עוני׃

מלכי תן לבת ציון הנחה ושמחה וקרבן הנדור. וקרבנות חובותי נקריב לך קרן ישעי ומגיני׃

פיוט להרב חיים פינטו ז׳ל. סי׳ חיים חזק.

הממני ואסר איתי במלכדתו. אויב שוגא וצר. ענה אותי מן המצר׃

חטאת עמך סלח נא מחה. מהר קדשיך לזרים תדחה. וזכר עמלק תמחה בניך בחסד נחה. למנוחי אתה אל גוחי. הנותן לכל אלכם בעתו. וידך לא תקצר׃ ענה

יצאת אז לישע עמך. ולהם נטית ימניך. עתה עזבת בניך. הינם ביד משנאיך. אויביך אשר חרפוך. עתה מגבורתם יחתו לעיני כל בשר׃ ענה

ידעתי כי צדק משפטיך. אבן יה יהיה נא חסדך. לנחם צאן מרעיתך. קבצם לנוה קדשיך. כי בך בטחו בניך. קוו גואלם. תוכר מלכות. וראו כל בשר׃ ענה

מרומם

מרומם אתה ומאד נעלם. ומי ידמה לך בכל העולם. מהללך פה
ואולם. הלא איננו נשלם. הילולם. כל באי עולם. גדול
גבור נורא רוממתו. ויותר לה יכשר : ענה

חולת אהבה. אני זה כמה. כי דוד חמק עבר ממני. שאלתי בפי
ולשוני. קראתיו ולא ענני. הנני. ראיתי עוני מאד קשה עלי
פרידתו. אל אל טוב וישר : ענה

זרה הלאה. אדום ובני שפחה. כי נפשינו לעפר שחה. והם בהשקט
ובבטחה. ודעתם עליהם זחה. ומנחה. משאת וארוחה. תובל
להם איש איש כהלכתו. ולחמנו חסר : ענה

קנה אותנו כבתחלה. לשם ולתפארת ולתהלה. כי לך משפט גאולה.
ואם הרבינו מעילה. ועולה. מרבה מחילה. אתה לחוטאים
ולא ימותו איש מהם לא יחסר : ענה

פיוט להרב מהר״ר חיים פינטו זלה״ה

סימן אני חיים. קייאץ «אולף אאר עליך»

אל הורפי תשרש. כי רע עלי חורש. כל היום רע דורש. והוא יושב
ממולי :

נלאו כל רעיוני. בראותי את שוטני. ירשו כל קניני. כל רואי ילעגו
לי : ילפתו אורחותם. ופקוד עונם. כי מלאה סאתם. והוא עון פלילי :
חי אל טוב וסלח. שלח ביד תשלח. כי עתה כפלח. הרימון כל מקהלי :
ינון אל מסיבו. ברגה בוא יבוא. יעלו על אויבו. כל מכה וכל חולי :
יקבצו ויאספו. עם אשר נדחפו. תוך עיר לה נכספו. ציון חמדת כלילי :
מתי אם לא עכשיו. בניך מאנשי שוא. תפדה ואת כובשיו. אדריכם
תחת רגלי :

פיוט שיסדרתי אני הצעיר חיים זעפראני לכבוד הרב
הקדוש סב"ד כמוהר"ר בקש"ת חיים פינטו זלה"ה.

סימן חיים חזק נועם ' אלי ארוממנהו '

חם לבי בקרבי. להקריב שירי וניבי. לכבוד חכם עדיף מנביא.
כי הוא חמדת לבבי. גילו שירו זמרו. כי רבה קדושתו.
איש האלהים קדוש הוא. הוא רבי חיים פינטו

יום יצא גולה מעירו, בגזירת אל יוצרו. מחמת מציק והדרו. פעמיו
לא נתאחרו. פרה עזר, שמר יה על קדושתו איש האלהים וכ'ז

ידו הניף עליו צר, להכותו בלב אכזר. יבשה ידו ונעצר. גם ממקומו
לא סר. עצר נעצר. נאסר. כי חשב להשחיתו איש ה' וכ'ז

חסיד קדוש מרחם מצחר, זיו תוארו מה נהדר. שוכן שחקים בו בחר
בצעקו מן המצר. פנה. ענה. פרה. לצדיק מצרתו. איש ה' וכ'ז

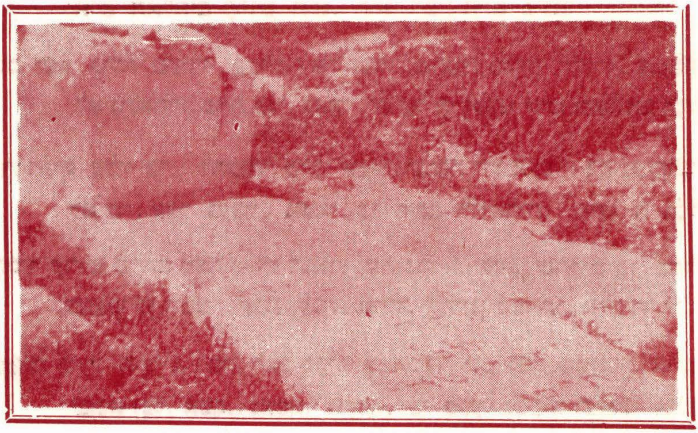
מנחת שירו הקריב ושר. לאל פודה מן המצר יום יצא ממאסר. אויב
שונא וצר. אסף. נאסף. נחשף. כי פגע בכבוד תורתו איש
אלהים וכ'ז

זה פרי מעשהו. תורה לא תמוש מפיהו, למד עם אליהו. בקדושה כי
קדוש הוא. חסיד. צדיק. תמים מה גדלה קדושתו איש ה' וכ'ז

קרב יה קץ ישעינו. ושלח את משיחנו. והשיב את שבותינו. לציון
עיר קדושינו. פרה. עדה. נדה. אמור די לצרותנו. אז נשיר
שיר תהילה. כקדם וכבתחלה.

מעשיות מר׳ הדאן פינטו בן הר׳ חיים פינטו ז׳ל

כמו שהזכרנו לעיל ר׳ הדאן היה איש תמים וצדיק ובעל נסים היה מחזיק ידי העניים ולא היה הולך לישון ופרוטה בכיס דרכו בקודש שכל בני העניים והיתומים בהגיעם לגיל י״ג היה קונה להם טלית ותפילין ובגדים חדשים שמח אתם כאלו הם בניו וגם בהגיעם לחופה היה עוזר להם בזמן עצירת גשמים (לתקפ״ץ) היה מתפלל ברחוב היהודים ״מלח״ סמוך לבית הר״ח ז׳ל וה׳ ענהו וזה נוסח מצבתו בעיר מאגדור

1. פעם היתה שנת בצורת ר׳ הדאן דחיקא ליה שעתא ודרכו היתה שבחגים היה קונה בגדים חדשים לבניו וגם היה קונה בגדים חדשים לעניי העיר והשנה לא היה לאל ידו לקנות צורכיו ר׳ הדאן ישן ודאגה בלבו נראה לו אביו בחלום ואמר לו בני אל תצטער מחר בעזה״י תלבשו בגדים חדשים ויקרים אשר לא לבשתם עד כה באשמורת הבוקר קודם התפלה בה אליו משרת הגביר המפורסם משה אפללו ובידו בקשה שבבוד הרב יבא אצל הגביר. הגביר קיבל אותו בסבר

מצבת קבורת החכם השלם והכולל, מזכה הרבים זריז במצוות, זרע קדש כמוהר״ר ר׳ יהודא פינטו זיע״א נח נפשיה י״ו לחדש אב רחמן שנת תרמ״א

בסבר פנים יפות וכבוד גדול ואמר לו שאביו הר"ח ז"ל בא אלי בחלום ואמר לי האם אתה תלבש בגדים חדשים והדאן בני ילבש ישנים גזר עלי שאלבש אותך מחלצות וכך היה ובנוסף לזה נתן לו שעון זהב ושרשרת זהב ושלחו שש ושמח לביתו ר' הדאן חילק רוב הדברים לעניים ובשאר קנה בגדים לבניו

2. **סוחר** אחד גדול שמו "מסאן בוחבוט" בפרום חג הסוכות נסע לתרודנת להביא אתרוגים ולמכור אותם במאגדור בדרכו חזרה למאגדור פגעו בו ליסטים לשדוד אותו ולהורגו והיה לו סכום בסך 500 דורו ונדר אם ינצל הכל יהיה לר' הדאן ז"ל וזכות הר"ח עמדה לו וניצל והגיע בשלום בדרך נם כשהגיע לעיר התחרט על נדרו ורצה לעשות התרה ובמקום 500 דורו יתן סכום קטן לר' הדאן בא אצלו אביו בחלום וספר לו כל המאורע וצוהו שלא יקבל פחות 500 דורו מכוון שהיה נדר "משאן בוחבוט" הלך אצל הר' בידו 100 דורו וחמשה אתרוגים ר' הדאן ז"ל לא רצה בשום אופן לקבל ממנו פחות 500 דורו וספר כל מה שקרהו מהתחלה עד סוף האיש עומד ומשתאה ומתוך הפחד הוצא ארנקו ונתן לר' הדאן 400 דורו אבל אחר כך הרב החזיר לו את כספו ואמר לו אפילו שנודרים בעת צרה צריכים לינדור מה שצריכים לקיים הר' היה תמיד מוכיח אלו האנשים שרוצים לתת נדבה לבית הכנסת או בעין ואומרים את זה בלשון נדבה

3. **עשיר** אחד שמו הכם ביהו יום שישי אחד שהוא וחברו ר' יוסף אלמאליח שמו פעמהים לנסוע לאנליה לרגל מסחרם ור' הדאן דרכו בקודש היה לעשות לויה עם כל איש שנוסע למדינות הים וגם אלה שרצו לנסוע הלך ללוות אותם חכם ביהו הגביה את ראשו וראה ר' הדאן אמר 'צבבאח אללה' (קללה ערבית) ר' הדאן כאב לו והמשיך דרכו כמו ושלא קרה בלום הגיע לביתו והיה מקיא דם אח"כ עלה

עלה לגג ראה ב' אוניות שאל את השמש למי שייכים ספינות שעל החוף אמר לו שייכים לחכם ביהו אחת מלאה עם סחורה והשניה לנסיעה אמר וה"ר כמו שגרם לי להוציא את דמי כך הספינה המלאה סחורה תשרף והשניה תנצל ולא יאונה להם כל רע וכך היה שהספינה נטבעה ונשרפה המשרת ראה כל המעשה והלך אצל אשת חכם ביהו וספר לה כל העניין וכי ר' הדאן כאב לו עד שהקיא דם וכי הר' קילל לספינה באותה שעה באה אליו והתחננה אליו ובקשה ממנו סליחה ושיחזרו בשלום ר' הדאן ענה לה כשיוצא כדור מן הרובה אינו יכל לחזור אחרי כמה שבועות חזר חכם ביהו למאגדור עם חמש ספינות מלאות סחורה הם כמעט הגיעו וקמה רוח סערה והיו בצרה גדולה חכם ביהו ראה עצמו בצרה ונדר בזכות הר"ח ז"ל אם אגיע בשלום אתן לר' הדאן 50 ריאל ומלבוש ושעון זהב ושרשרת. הש"ת ברחמיו ויקם סערה לדממה והגיעו בשלום ר' הדאן ישן ואביו אמר לו בחלום קום לך אצל חכם ביהו ותגיד לו הנדר שנדר הר' קם במרוצה והלך לחוץ עודנו יושב ומחכה והנה גדולי העיר באו להקביל פני חכם ביהו שהגיע בשלום בנתיים חכם ביהו שכח מהנדר מחמת הדרך ר' הדאן פנה אליו ואמר לו כי מה שקרה וגם מהנדר שנדר בזכות אביו.

ר' יוסף פינטו ז"ל אחיו של ר' הדאן פינטו ז"ל בנו של האדמו"ר ר' חיים פינטו ז"ל היה תלמיד חכם צדיק ותמים ויושב אהלים כל שעות היום היה עוסק באהלה של תורה ואינו יודע מאומה מעניני הבית. אשתו המוציאה והמביאה. היא מטפלת בילדים. אשת חיל המסתפקת במועט וכוונת הליכות הבית. מצבם הכלכלי רחוק מלהיות טוב. אך היא אף פעם לא התלוננה בפני בעלה. אך חדש ניסן נכנס. ימי הפסח מתקרבים לבא ובבית אין מאומה. לא מצות ולא יין. לא בגדים ולא נעלים לילדים פקעה סבלנותה של האשה. ובאחד הימים נגשה

אל

אל בעלה ר' יוסף ותאמר לו: עד מתי נחכה. החג מתקרב ובבית אין מאומה. לך אל אביך ובקש ממנו מצות, יין, בשר, עופות, בגדים לילדים, נעלים, שמלה לי וחליפה לך. רשום הכל בכדי שלא תשכח. ור' יוסף ענה — בסדר, וישב ללמוד.

למחרת השכים קום, התפלל בבית הכנסת תפלת שחרית. אחרי התפלה לקח אתו ספר תהלים וילך ישר לבית הקברות ויעמד ליד קבר אביו ר' חיים פינטו זצ"ל. וישם פתק על הקבר בו רשום כל מבוקשו. ואחר עמד וקרא פרקי תהילים לפי שם אביו. לאחר כך שב לביתו ויספר לאשתו כי מלא בקשתה ויבקש מאת אביו כל אשר בקשה לחג. ועכשיו אנו צריכים לחכות לתשובה.

בלילה בא ר' חיים בחלום אל בנו ר' יוסף ויאמר לו: שמע בני מחר עמוד ליד החלון, יבא אליך סוחר פלוני ויתן לך כל מבוקשך. הוא הפליג בים, והכל הלכו להטבע. והסוחר עמד בתפלה. ויאמר: אלהא דר' חיים ענני, ואם אנצל, מחצית הרכוש תהיה למשפחת ר' חיים. הוא נצל. ומחר לפני הצהרים יבא ויתן לך כל הדרוש לך. ר' יוסף מתעורר משנתו והנה חלום. נזכר בדברי אביו. ובשעות הבקר עמד ליד החלון ויחכה לראות היתקימו דברי החלום. הוא עומד מתבונן ומסתכל סביבו. והנה נגש אליו אדם וישאל אותו אם הוא ממשפחת ר' חיים פינטו. ר' יוסף ענה לאיש: כן, אני הוא בנו של ר' חיים. האיש ספר לר' יוסף כל המוצאות אותו בים וכן גם את נדרו. הוא מוכן לתת לו מחצית הרכוש שהיה אתו באניה. מכיון שאלהים קבל את תפלתו והצילו מרדת שחת. ר' יוסף אמר לו: לא אקח ממך יותר מהדרוש לי להוצאות החג. שמלה לאשתי חליפה לי, בגדים ונעלים לילדים, מצות, יין, ובשר לימי החג. הסוחר נענה לר' יוסף, ויאמר לו: אני חוזר לביתי ומיד אשלח לך עם משרתי

משרתי כל אשר בקשת. הסוחר הלך ושלח לבית ר' יוסף כל מבוקשו. השמחה בבית ר' יוסף היתה שלמה ויחוגו את חג הפסח בשמחה ובששון. ואשת ר' יוסף אמרה לבעלה רואה אתה כמה טוב ששמעת בקולי והלכת אל אביך. יהי רצון ותמיד נוכל לחיות ברוחה כזאת. חכם ביהו שאל ר' הדאן מי סיפר לך כל זה ענה לו אבי ז'ל בא אלי בחלום וסיפר לי הכל חכם ביהו קם ונשק לר"ב וקיים נדרו ר' הדאן חזר לביתו שש ושמח אשריו ואשרי חלקו

4. הר' הגאון כמוהה"ר ר' מאיר אבוחצירא שליט"א סיפר לגיסו הר' חיים פינטו נ"י נכד הר"ח ז'ל שפעם עשיר אחד נסע בספינות שלו מליאות סחורה מעיר הבירה לונדון למאגדור והיתה סערה גדולה והיו בסכנה גדולה וכל אחד היה מתפלל העשיר הנ"ל נדר בזכות הר"ח ז'ל אם ניצול כל רכושי וגם הבגד שעלי אתן אותו לבנך 'הדאן' פתאום נחה הסערה הכל היה בסדר אחרי כמה ימים הגיעו למאגדור וחשב שיתן מתנה טובה לר' הדאן כי היה אנום מהנדר שעשה ויעשה התרת נדרים

הוא עוד חושב ושלחים באו אליו שר' הדאן רוצה לראות אותו ואמר לו שהספינות שלו וגם הבגדים שלובש שלו הם הגביר התחלחל ואמר לו איך ידעת ואיך הגיעה אליך השמועה ר' הדאן אמר לו אבי בחלום סיפר לי הכל אבל אני נותן לך הכל במתנה כי לא לבטל את נדרך ושמחו שמחה גדולה וסיפור זה מסופר בעירינו עד היום הזה

5. דרכו בקדש לעבוד בעת אפית המצות ולא היה סומך על אנשים זרים פעם יום לפני ערב פסח קבע עם איש הנקרא בשם 'בן אוחתא' זמן לאפית מצות הלה הבטיח לו וקבע לו באזיה שעה יבא הרב עם כל הדברים הצריכים לאפית מצות הגיע הזמן הר' הלך עם כל הדרוש בכדי לאפות את המצות בהגיעו אצל האופה מצא

מצא שכבר התנור תפוס הר׳ נעלב נוסף לזה הר׳ לא היה לו זמן מספיק מכון היתה לו משפחה גדולה וצריך להכין מצה שמורה בשביל כלם הרב חכה דבר עם בעל התנור אך הלה ענה כבודו יבא יום אחר והנה אך יצא הר׳ מאצל האופא קמה דליקה בתוך התנור המצות הכלים הכל נשרפו בן׳ אוחתא יצא במרוצה נפגש עם הר׳ והתחיל לבקש ממנו שיעשה למען ה׳ ומכאן והלאה יעמוד בהבטחתו עד כאן מספורי ר׳ הדאן פינטו ז׳ל בן לאדונינו ר׳ חיים פינטו ז׳ל עכשיו נבא לספר לכם קצת נפלאות ומעשיות על בנו הצדיק ר׳ חיים פינטו ז׳ל הקבור בעיר קזבלנכא יע״א

מעשיות הרה״ג ר׳ חיים בנו של ר׳ הדאן ז׳ל

בנו של הר״ח הגדול ז׳ל

1. הר״ח בנו של האדן ז׳ל בנו של האדמו״ר ר״ח ז׳ל הגדול (הקבור בקזבלנכא) היה חייב כסף לגוי שמו "חסאן נעזראני" מוכר עופות ולא היה לו במה לשלם לגוי את החוב הגוי איים עליו להורגו הר״ח בתמימותו הלך איתו לבית החיים ואמר לגוי שיחכה בפתח הר״ח הלך והשתטח על קבר סבתו אשת הר״ח ז׳ל קרא תהילים ובכה ואמר קומי וראי נכדך שאין לו במה לשלם חובו כשגמר ראה אשה אחת לבושה בגדים מהודרים שאלה אותו מה יש למת בוכה וסיפר לה הכל הוציאה מטפחת אדומה והוציאה את כל הכסף ונתנה לו ואח״כ נעלמה מעניו שלם את חובו ובא אצל אביו ר׳ הדאן ז׳ל שהיה באותה שעה גוסס וסיפר לו חכל מה שקרה בבית החיים ר׳ הדאן אמר לו תדע בני שזוחי סבתך שמחה ז׳ל שראתה בצערך ובאה אליך

אליך בדרך נם ע״כ אשריו ואשרי חלקו

2. חנה אשת אברהם לוב נגנבה לה נדוניה של בתה היתה בצער גדול מכיון שהיו חיים בדוחק גדול פהדה אולי החתן יחזור בו והלכה כל יום לר״ח שיתפלל עליה הר״ח אמר לה שבזכות מר זקינו יתפסו הגנב וכך היה שהגנב כשעזב את העיר המשטרה תפסו אותו והחזירו הגניבה לבעלים והוא לבית סוהר ובהשתדלות הר׳ שוחרר וקבל על עצמו שלא יחזור לכסלה ע״כ

3. ועוד שאשה אחת רחל בת אברהם דרעי גנבה לה שכנתה צמיד זהב יקר ובאה לנכד הר״ח ז״ל והחכם הבטיח לה שבאותו יום תמצא הצמיד רק כשתגיע לביתה תגיד לשכנים שהיא היתה אצל החכם ואמר לה שמי שגנב הצמיד לא יעבר שנתו וכך היה השכנים שמעו אה זה וזאת שגנבה פחדה לנפשה והחזירה הצמיד וחזרה בתשובה.

4. פעם אחת היה בדוחק גדול הלך להשתטח על קבר זקנו ר״ח ז״ל ולקח אתו יהודי אחד בשם יהודא בן עזר אחרי שגמר אמר לשמשו בא איתי לדרך -אספי- הם בדרך ושאלו האם אתה רואה משהו אמר לו כן אני רואה חבורת אנשים אבל לא יודע אם הם יהודים או ערבים הר״ח ז״ל אמר לו שהם יהודים ואחד מהם מביא לו 75 דורו וכך היה כשהתקרבו החכם ז״ל קרא אל אחד מהם בשם רפאל לאלוש ז״ל ואמר לו תן לי פה הנדר שנדרה לזכות מר זקני 75 דורו וכך היה נתן לו הנדר על המקום השמש יהודא בן עזר בקש מהרב ברכה והרב ברך אותו שיקבל באותו יום יותר ממה שיקבל הר׳ עצמו וכך היה השמש הנ״ל מת זקן ושבע ימים וכל אנשי העיר היו מכבדים אותו והוא סיפר לנו הסיפור הנ״ל ע״כ

5. בנסיעה ראשונה שנסע לחכם פינטו לערי מארוקו איש אחד עשיר אבותיו ממוגאדור שמע כי לחכם קרוב לבוא לעיר והוא אמר כי חלם להביא החכם לביתו והלך והקביל פניו מהלך כמה פרסאות והביאו לביתו וכבדו בכל כבוד שבעולם ובכל יום ויום היו מביאים לו אנשי העיר שי ומנחות והלך מאתו שש ושמח בנסיעה השנית הלך לבית אותו עשיר ולא רצה להכניסו לביתו רח"ל תכף נהפך עליו הזמן והיה מתפרנס מן הצדקה כמארז"ל והוי זהיר בגחלתם שלא תכוה שנשיכתם נשיכת שועל ועקציתם עקיצת עקרב: וכן אירע לעשיר אחד במקום שלא נתנהג כשורה עמו נהפך עליו הזמן והיה מתפרנס מן הצדקה רח"ל:

בשנת בת"ר כשבא השר משה מנטיפיורי זלה"ה הלך ובקר בהכ"נ של הר"ח זלה"ה הנז' ובקש שם רחמים ונתן להם מתנות.

ובקש סליחה מהר"ח וברך אותו ועלה מעלה האיש הזה נפטר לפני ד' שנים ועד יום מותו שלח מתנות למשפחת הר"ח ז"ל והוא סיפר הסיפור הנ"ל

6. הגביר שלמה אפרייט בנו של העשיר יעקב אפרייט נ"ל היו לו הרבה דברים חפצים ויקר ערך מזהב ומכסף חבויים בארגז מיוחד משרתת ערביה היתה להם חכתה להזדמנות איך ליגנוב את הדברים הוריה היו גרים בכפר קרוב למאגדור וכל ששה חודשים היתה נוסעת לבקר אותם פעם חשבה הואיל ובקרוב אני נוסעת להורי אגנוב הדברים ואחביא אותה בחבית מלאה אפר וכך עשתה הבעל הבית הרגיש בגניבה והתחיל לחפש החכם פינטו ז"ל היה עובר וקראו לו אולי יתן להם עצה אחרי כמה דקות של מחשבה אמר להם בזכות מוז"ק עצתי שתחפשו שיש בה אפר ושמה תמצאו את החפצים אנשי הבית צחקו ואמרו מי יגנוב דברים חפצי ערך וישמור

וישמור אותם בהפות הרב הכריח אותם שיחפשו וכך היה חיפשו ומצאו הדברים אמרו לו הואיל ובשעת שאמרת הדברים נמצאים בחבית וצחקנו נדרנו שאם נמצא הדברים יהיו אסורים עלינו וע"כ הם שלו אמר להם לא אוכל לקחת שום דבר רק תפתחו ואראה בשפתחו התחיל להסתכל שמצה צמיד דק אמר להם זה בשביל שמחה בתי שבעת גרה עם משפחתה בטבריה עיה"ק שתאריך ימים

7. **החכם** ז"ל היה לומר בזוהר הק' נכנסה אצלו אשה אחת לבקש עצה ה"ר הגיר שהיא אשתו של אחד מאנשי העיר שהיה ידוע כאדם צדיק האשה הזאת (רח"ל) נכשלה בחטא ונטמאה עם שכנה בבית האשה נתחרטה וחשבה לבא לר"ב שיעשה לה תיקון כשנכנסה הר"ח הרגיש ברוח הטומאה המרחפת עליה גלה לה את חומר העוון ולבה נשבר בקרבה ואמר לה שאם היא רוצה לחזור בתשובה ראשית עליה להפרד מבעלה שהוא איש קדוש ולא תכשיל אותו באיסור ובעזר"ה אתן לך תיקונים ותזכה להתחתן בעיר אחרת במקום שלא מכירים אותך האישה הסכימה הר"ח גזר עליה תענית ונתן לה כמה תיקונים אח"כ הר"ח שלח שמשו הנאמן לשכן שיבא לרב והר"ח הוכיח אותו עד שהלה נבהל ובקש מהרב תיקון לנשמתו החכם סדר שקבלה גט מבעלה ונסעה לעיר אחרת במצות הרב ובעלה התחתן עם אשה אחרת צנועה הראויה לו אחרי כמה שנים בא אלמן מעיר אגאדיר אצל הר' לקבל ממנו ברכה החכם הציע לו שידוך והלה הסכים הרב שאל על האישה דלעיל האם חזרה בתשובה שלמה ומתנהגת יפה והגיעה לו בשורה טובה שהאישה הנ"ל חזרה בתשובה ושצמה כל יום שני וחמשי אז חתן אותם וא"כ נסעו לארץ ישראל נולדו להם שני בנים ושלש בנות בעלה נפטר לפני 18 שנים והיא עוד חיה גרה פה בארץ ואני נכד הר"ח הייתי אצלה וקבלה אותי יפה וסיפרה לי המעשה

המעשה הנ׳ל והיא אשה זקנה למאוד וכולה אומרת כבוד עד עכשיו היא ובניה שולחים נדרים מתנות למשפחת הר׳ב חיים פינטו הקב׳ה יצילנו מכל חטא ועוון ולא לידי נסיוז אמן.

8. **מעשה** נורא עם ר׳ פינחס דכהן נכדו של רבנו דוד בן ברוך ז׳ל יצחק ביטון שיחי׳ מנהגו בקדש בכל שנה היה נוסע עם משפחתו להשתטח על קברו של ר׳ דב׳ב ז׳ל ומספר שר׳ פנחם ז׳ל נכד רדב׳ב ז׳ל היה כל פעם בא למאגדור ומשם היה נוסע לטרודנת עם חבורה גדולה של מאמינים בצדיק שהיתה יוצאת ממגאדור כשעלו כלם למכונה. המכונה לא רצתה לזוז יצאו מהמכונית והתחילו להתפלל שבזכות הצדיק ר׳ דב׳ב יעשה עמהם נם שלא יגיעו מאוחר להילולא שלו הם עומדים ורואים מרחוק הר׳ח שהיה עולה לבית החיים להשתטח על קבר זקנו הר׳ח הגדול ר׳ פנחם בקש משמשו ללכת לר׳ח לאמר לו כי הוא רוצה ליפגוש אותו כשנפגשו אמר לו החכם פינטו למה לא הודעתני שאתה בעיר בגלל שכל שנה היו נפגשים ר׳ פנחם ענה לו כי הגיעו מאוחר בלילה ועכשיו שרוצים ללכת המכונית לא רוצה לזוז הר׳ח ביקש ממנו ללכת אתו להשתטח על קבר זקנו וכך היה הלכו שניהם והשתטחו וחזרו למכונית הר׳ח לקח אבן וזרק על המכונית ואמר יגער ה׳ בך השטן והמכונית התחילה לזוז והיה לפלא בעיני כל הרואים בדרך מליצה שאל ר׳ פנחם את הר׳ח ענה לו ח׳ו זכות אבות אחת יש לנו אלא שאני הפעלתי אותה בתחום שלי מאגדור ושלך זה מרקאם וטרודנת ושמחו שמחה גדולה ונסעו המעשה הנ׳ל מסופר בכל ערי סום

9. **גביר** אחד התגרש מאשתו ובא לר׳ח ז׳ל לקבל ברכה ממנו הר׳ח קבל אותו בסדר פנים יפות ואמר ב׳ה היום קיימת מצוה גדולה והיא מצות גרושין אשריך ובטיחנו ומצוה גוררת מצוה אח׳כ

תחזור לאשתך וילדך וכבר היה צדיק אחד לפניך שאמר לאשתו בא ונקיים מצות גרושין

האיש נבהל ולא ידע מה להשיב החכם ז'ל המשיך לחבב עליו את אשתו ולהשפיע עליו עד שהגביר נתרכך והכיר בטעותו והתחיל לבכות אמר לו אמת שהתגרשתי ולא חשבתי לחזור אבל כעט חזור בי ובעזהי"ת אחזור אל אשתי וילדי אחרי כמה שבועות חזרו שוב ומאותו זמן חיו בשלום אחד מבניהם גר במושב ע"י ירושלים

10. **מעשה** נפלא שקרה לו בצעירותו פעם נכנס לגמל לראות אוניות סחורה ראה שהיו מורדים סחורות מאוניה אחת וערבי אחד צעק על החכם מה אתה מסתכל וכבד אותו בסתירה החכם התחיל לבכות ומתוך כאב אמר אני לא יוצא מהגמל עד שאראה זכות אבותי מתנקמת ממנו היו אתו ג' חברים שהפצרו בו ללכת בנתיים אמר לחבריו באו נתפלל מנחה כי כבר הגיע הזמן רק גמרו להתפלל ויד ה' היתה בערבי התחיל לצעוק בכאבים תכף לקחו אותו לבית חולים בעגלה בנתיים הר"ח שאל מה קרה אמרו לו שהוא בא לטובב חבל לאנייה שהגיעה והחבל משך לו את היד ונקטע רח"ל אחר"כ הערבי שאל על החכם ובקש ממנו מחילה המעשה סופר ע"י מר דוד עמאר שיחיה שהיה עד למעשה

11. **בשנת** תרס"ו היתה עצרת גשמים והיוקר עלה עד השמים ואנשי עירנו בצער גדול בפרט בעלי מלאכות ובפרט מן הפרט צורפי כסף והיה מטופל בבנים ובנות קרוב לעשרה נפשות ואותו החורף מכר כל כלי ביתו להחיות בני ביתו אף השמלה בכלל וכאשר הגיעו ימי הפסח לא נשאר לו מה למכור עוד ובכל יום ויום היה מצפה לשתועת ה' אולי יחנן ה' צבאות וביום י"ג ניסן ראה כי אבדה תקותו והיו עליו בעלי חובות גוים שהיו נותנים לו כסף לעשות להם

להם טבעות ונזמים והיה מוכר הכסף ומפרנס בני ביתו ואותו יום נכנסה בו רוח רעה ונתיאש מן החיים וחשב להשליך עצמו במצולות ים למען לא יראה ברעת בני ביתו וברעבונם בא אל אשתו ובניו ובכה ונשק אותם אמר להם הוא כבר אבדה תקותו ואין יכול לשבת עוד בעיר ובפרט מהנושים בו אולי יובילהו בחג לבית האסורים לכן הוא רוצה לברוח מהעיר אולי יחונן ה׳ צבאות ואם ה׳ ירחם עלי וירחיב גבולי אשוב לכם עוד בעז״ה יצא מביתו והלך ונכנס לרחוב הר״ח זלה״ה והתודה וקרא ק״ש ושתה מים צרופים מאחיא עד שנשתכר ויצא מחוץ לעיר פתח באב דקאלא להשליך עצמו בים הסמוך לב״ח הישן אשר שם קבור הר״ח ז״ל אשר המקום הזה הוא ידוע לאנשי עירנו שמו דזורום דכלאני לא ישוב עוד לעולם אפי׳ גויתו לא יקיאנה הים ליבשה אשר לא אחד ולא שנים כן קרה להם באותה שעה לחכם יצא מבית החיים היה משתטח על מ״ז זלה״ה שכן דרכו בכל יום ויום בציאתו פגע האיש הזה הנזכר קרא לו אלי תבוא נתן שלום להחכם ונשק ידיו אמר לו גוזרני עליך שתחזור לעיר ותשוב מדרך שבאת ותסבב מאחורי חומת העיר ותכנס מפתח באב אסבע הנך רוצה לחוג חג הפסח טוב ממני וביתך יהיה כל טוב הוא מרוב צערו לא האמין ואמר לחכם עב״פ אלך ואשתטח על קבר מ״ז זלה״ה ואח״כ אשוב לביתי והוא בדעתו יכנס לבית החיים עד אשר ילך לחכם וישליך עצמו לים החכם הרגיש בו א״ל אל תחשוב כי לא אפרד מעמך עד בואך העירה נכנס עמו לבית החיים למצבת הרב ונשתטח שם על הקבר וברך אותו החכם שהקב״ה יביא לו תשועה והרווחה והצלחה אותה שעה זה האיש נחם על הרעה ונתישבה דעתו וחזר כאשר צוהו החכם בחזרתו פגע עבד אחד לא ידעו מתמול קרא אליו אמר למעללם קח קופה זאת מלאה דינרים ותוציא ממנה צרכי פסח ושלם בעלי חובותיך והנותר

והנותר הניחו בביך אחרי החג בעה״ו אשוב אליך ואומר אליך הכלים אשר תעשה לי מהם וחזר לביתו שש ושמח וקנה כל צרכי פסח ונתפשר עם בעלי חובות ומיום הולדו לא עשה כפסח הזה ואחר החג היה מחכה לבוא העבד אבל עקבותיו לא נודעו עד היום הזה ואחרי החג קנה כלי מלאכה שגם אותם מכר לרוב ד׳וחקו וקנה גם כלי הבית אחר החג בא אליו החכם אמר לו נתקימו דברי והבטחתי נתקימה א׳ל כן אדוני ונשק את ידיו ונתן לו מתנה רבה והחכם לא רצה לקבל אמר לו די לי שהצלתיך ממות לחיים ומאותו זמן והוא מצליח הסיפור הזה סיפרה אחות אשתו שה׳יתה דרה במינתאנות והיום היא יושבת בארץ ישראל אשה יראת ה׳ ועושה הפסקות ותעניות ראה כח זכות אבות כי היתה לו רוה״ק חצי נבואה

21. הר״ח ז׳ל היה בעל צדקה גדול וכל פעם שהיה מחלק צדקה היה כובם המטפחת שאלו אותו פעם תלמידיו לפשר הדבר אמר להם הליכלוך הגדול של העוה״ז הוא הכסף לכן כל פעם שאני מחלק את הכסף לעניים כשגומר כובם את המטפחת שלי מקליפת הליכלוך של העוה״ז.

13. מנהגו בקודש בכל יום היה נכנס לבית איזה עני ושואל מה הכנתם היום לאכל כי אני רוצה לאכל איתכם ידוע לנו מהו אוכל העניים סלטי ירקות או לחם עם תה חכם ז׳ל ישב איתם ואכל מלחמם וישמח אותם ואח״כ בירך אותם ונפטר מאיתם בשלום ולא היה אוהב לאכל משולחנם של עשירים ומיד ותמיד אמר שהשכינה והברכה מצויה בשולחנם של עניים יותר משולחנם של עשירים והיה אומר שיראת ה׳ נקנית דוקא מתוך חיי עוני ודוחק כמו שמצאנו על ״ר׳ יהודא בר אלעאי״ שהיו ששה מתכסין בטלית אחת ועוסקין בתורה וכל יום היה אומר הזהרו מבני עניים כי מהם תצא

14. הר״ח ע״ה היה אוהב שלום ורודף שלום בהיות מר חיים פינטו ז״ל בכאנאדה סיפר לו הגביר החסיד העניו מר ניסים לוב שיחיה שהיה מראשי קהלת מאגדור שפעם אישה אחת היתה תמיד מציקה לבעלה ואף פעם לא התלונן אצל מישהו. באו כמה שכנים אצל הר״ח וסיפרו לו כל מה שהולך עם השכן המסכן הר״ח אמר להם אם באמת כך מובטחני שהוא בן עולם הבא ומאותו יום הר״ח ז״ל נהג לבקר עם שמשו אצל האישה הנ״ל בכוונה לראות אם הם בשלום ולבסוף האישה הנ״ל חזרה למוטב

מעשה נורא

15. בהיותי במרוקו בעיר מאגדור פגשתי את האחים האדון שלום כהן נ״י ושמעון כהן וסיפרו לי מעשה נורא שסיפר להם מר אביהם ר׳ מורדכי הכוהן ז״ל בהיות ר׳ מרדכי הכוהן צעיר לימים בן שמונה עשרה שנה בא למאגדור לקנות סחורה והוא היה ירא שמים ונדב לב פגש אותו מר זקני רבי חיים פינטו ז״ל וקרא לו רבי מרדכי הסתובב וראה בחור צעיר כבן שש עשרה שנה קורא לו ופניו היו מכוסים אפילו חתימת זקן עוד לא היתה לו אמר לו מה אתה רוצא רבי חיים פינטו ז״ל אמר לו אינך מכיר אותי הלה ענה לו שלא מכיר אז אמר לו אני נכדו של רבי חיים פינטו ז״ל הגדול הקבור בעיר מאגדור אז תכף רבי מרדכי נשק לו ונתן לו מתנה יפה רבי חיים פינטו ז״ל שמח וברך אותו ברכה ארוכה וכל אחד הלך לדרכו כעבור חצי שעה רבי חיים פינטו הלך אחריו והתחיל מחפש אותו ומצא אותו שלקח עגלה לחזור לעירו הר״ח פינטו ז״ל קרא לו ואמר לו תדע ששותפך כבר מכר כל הסחורה שלכם ולא ירצא לשלם לך אבל אתה תעשה עליו עדים שעוד לא שלם לך ותצעק על רבי חיים פינטו ז״ל ובזכות

ובזכותו תגן עליך רבי מרדכי התחיל להשוב ולא האמין לדברי החכם פינטו נסע לעירו כשפגש השותף שלו ושאל אותו איך העסקים השותף ענה לו אויה עסקים כבר הכל נסתדר בינהם ר׳ מרדכי בשומעו את זה נזכר בדברי החכם פינטו ועשה כמו שאמר לו הוציא עליו עדים וצעק על רבי חיים פינטו ז׳ל השותף כפל עליו פחד גדול ושלם לרבי מרדכי כוהן עד כאן מבאן אנו רואים איך היה קדוש ובעל רוח הקדש רבי חיים פינטו בקטנותו . ר׳ מרדכי הכוהן ז׳ל היו קוראים למשפחתו - ניקרא בידוך -

16. **החכם** פינטו ז׳ל נכדו של הר״ח הגדול בכל מצ״שק היו באים כל אנשי העיר לסעודת מלוא מלכא והיו מתפללים ערבית ואח״כ היה לוקח את הכינור שלו ומתחיל לשיר את הפיוטים של סבו הקדוש וכמה פעמים בתוך השירה שכח את עצמו והיה שר שעות בלי להרגיש וכל הקהל היה נהנה בצורה לא רגילה מספרים שפעם היה שר פיוט וחזרו כל הלילה עד הבוקר וכשגמר אמר להם אני עייף עכשיו לכו לישון אמרו לו כבר הגיע זמן תפלת שחרית אחרי תפלה שאלו אותו לפשר הדבר הר״ח לא ענה להם וכהפצירו בו אמר להם אם השאלו אותי שוב פעם על ענין זה אז לא אסכים יותר שתתאספו בבית במ״ש הקהל ביקש ממנו סליחה ולא שאלו אותו יותר ורבינו כך היה נוהג לעשות ובלי שהרגיש

17. **מעשה** נורא שסיפר ר׳ הלל בן חיים שי״ח חגר עתה בבאר שבע ששרת במשך כמה שנים בבית הכנסת של הרב הקדוש רבי חיים פינטו ז׳ל

לפני כמה שנים הר״ח היה עולה לבית הכנסת לעשות תיקון חצות במדרגות נתקל עם איש אחד שהיה משותק מכל גופו והיה הולך על ארבע ידיו ורגליו חצדיק אמר לו רומה אדם ולך כדרך כל האנשים הנ״ל

הנ"ל אמר לו שאני משותק מכל גופי ובאתי לחלות פניך בשעה זו שהיא שעת רחמים ותתפלל עלי בזכות אבותיך הקדושים שארפא הר"ח אמר לו בא עכשיו נתפלל ואח"כ נראה מה לעשות אחרי התפלה הר"ח קרא לשמשו ולכמה אנשים שיקחו האיש לבית החיים להשתטח על קבר סבו הקדוש וכך היה שם על הקבר הר"ח בכה וצעק סבי. סבי תתפלל לה' שירחם על האיש הזה ואני והוא לא נזוז מפה עד שיבריא פתאום האיש הרגיש כמה כאבים בגופו והתחיל ללכת והיה לפלא בכל העיר האיש הזה הוליד בנים ובנות אחד הבנים שלו הוא הגביר יצחק אזולאי הגר בחיפה גם הוא אביו סיפר לו המעשה הנורא הזה.

18. סיפר לנו הר' יונה אבן חיים ז"ל פעם בא מוקדם לבית הכנסת ושמע שהר"ח ז"ל לומד עם מישהוא אחר לא רצא ליכנס כדי לא להפריע ואחר ששמע שהר"ח גמר לימודו נכנס ומצא הר"ח לבד ושאלו איפה השני הר"ח השיבו האם ראיתה את פניו אמר לו כן הר"ח אמר לו אשריך שזכיתה לראות פני אליהו ע"ה הוא השביעו שלא לגלות זה לאף אחד רק אחרי מותי וכך היה גם ר' שמעון בן זכרי נ"י הגר באשדוד סיפר לנו מעשה זה.

19. מעשה נורא שסיפר ר' יוסף ללום שהיה כל הזמן בביתו של הר"ח לפני כארבעים שנה נכדו של הר"ח הגדול ז"ל לפני מותו עבר ממאגדור לעיר הגדולה כזבאלנכא כי רוב היהודים להצו עליו לעבור לכזאבלנכא

כשהגיע הזמן של ההילולא של סבו הקדוש ר' חיים פינטו ז"ל ולא היה להם ערק במר לכבד אורחים שבאים להשתתף בהילולא של ר' חיים פינטו ז"ל סבו היה אדם שרצא לנסע לעיר ספי הר"ח אמר לו כשתגיע בעז"ה לספי לך אצל פלוני ותגיד לו בשמי שיתן לך כך וכך בקבוקים

בקבוקים של ערק ותביאם לי וזה היה בזמן המלחמה והערק היה אסור וכ״ו האיש הנ׳ל פחד לנפשו ולא רצא הר״ח אמר לו אני מבטיחך שלא יקרה לך שום דבר ובעזה״ו תבא בשלום הנ׳ל עשה כמצות הר״ח והביא הערק מספי מרחק גדול עד לכאזאבלנבא

בשעת ההילולא של הר״ח ז׳ל גוי אחד הלשין על הר״ח למשטרה שיש לו ערק המשטרה באה בדיוק בזמן והתחילו לחפש על ערק הר״ח אמר להם שאין ערק יש רק מים יפתחו הבקבוקים ויטעמו מהם והערק נהיה למים והיה לפלא השוטרים העניש את הערבי אחר״כ כשבאו לשמוח ולשתות מהערק היו שותים רק מים באו אצל הצדיק ואמרו לו שיש רק מים אמר להם היהודי הביא מספי רק ערק ולא מים וזה נהיה שום פעם ערק

דודי רבי מאיר פינטו בן הר״ח ז׳ל סיפר לי מעשה נורא זה

20. פעם הלך עם אביו רבי חיים פינטו לעיר מכנאם וכל גדולי העיר הלכו לקבל פניו והראש אב בית דין של עיר מכנאם הגאון כמוה״ר ר׳ יהושוע ברדוגו ז׳ל הזמינו לביתו וכל גדולי העיר באו לקבל ברכה ממנו ועשו לו סעודה גדולה אחרי הסעודה כשכל אחד התחילו לתת לו נדבות ונדרים התחיל לדבר אלהם אתה פלוני יש לך בכים כך וכך תן לי מעשר לעניים ואתה תן לי כך וכך ואתה למה עשות כך וכך לשותף שלך וכן על זה הדרך התחיל להוכיח כל אחד ואחר כך עצר לפני בן אדם זקן ונשא פנים נגע במצח שלו וצעק עליו ואמר לו למה אתה לומד קבלה דע לך שאינך ראוי ותתחייב בראשך אם תמשיך ללמוד קבלה והלה התחיל לבכות והבטיח לרב שלא ילמד עוד קבלה וכל המסובים ארכבותן דא לדן נקשא וכבוד גדול עשו לו ע׳כ

21. **רבי** חיים פינטו ז׳ל בין ונכד לאדונינו האדמו׳ר ר׳ חיים פינטו ז׳ל הקבור בעיר מאגדור עקר מדירתו אשר במאגדור ועבר לכזאבלנכא עיר גדולה ומלאה יהודים שמה קיבלו אותו גדולי העיר וחכמיה בכבוד גדול קנו לו ולבניו שבאו עמו דירה גדולה וקבע שמה ישיבתו ושמו מהר נתפ־סם בכל העיר בעונותינו לא האריך ימים אחרי ארבע שנים נפטר בכזאבלנכא יע׳א כשביקרתי בכזאבלנכא בשנת 1974 וביקרתי אצל דודי רבי מאיר פינטו ס׳ט בן ר׳ חיים פינטו סיפר לי כי לפני פטירת מר אביו ז׳ל בוקר אחד הם עוד היו ישנים ושמעו שכמו מי שהוא נפל ירדו כלם למטה ומצאו ר׳ חיים פינטו ז׳ל שבאותו זמן היה מתפלל עם טלית ותפילין על ראשו נופל על הארץ מול חדר ישיבתו הקימו אותו והשכיבו אותו על מטה כי לא היה יכל לשבת וכך נשאר שלשה ימים על המטה וצוה אותם ובערב י׳ז מרחשון נתבסם ועלתה נשמתו הקדושה לשמים לא עברו כמה שעות והשמועה על דבר פטירתו נשמעה בכל העיר כל הלילה אנשים באו לקרא תהילים בבית הרב

דודי ומר אבי שיחי׳ ספרו לנו המעשה הנורא הזה

22. **מפטירת** מ׳א לחכם זלה״ה בדאר לבידא וז׳ל הם יושבים בעת שנתבשים בלילה בבית ונכנס יהודי לובש תכרכים א׳ל אני חפץ ללון הלילה לקרוא תהלים סמוך למטת לחכם ולמחר אה״ה עם הרוחצים אשר יטהרו גויתו אמרו לו טוב א׳ל אני שואל מכם דבר אחד תתנו לי בגדיו של החכם אלבש אותם כדי שלא אתבזה בין הרואים. גם זה עשו לו ומסרו לו הבגדים ולבשם ולן בלילה סמוך לחכם עסק בתהלים כל הלילה ובבקר היה עם הרוחצים ואחרי שחזרו מהקבורה חפשו אחריו לתת לו לאכול ולא מצאהו רק נעלם מן העין והבגדים שנתנו לו מצאום בבית החכם ז׳ל ויהי לפלא : צדיקים

צדיקים במיתתם קרוים חיים כבוד גדול עשו לו במותו יהודים וערבים חלקו לו הכבוד האחרון מכל ערי מרוקו גדולים וקטנים באו ללויה ותרעד כל הארץ כי היה גשם גדול וברק

בשעת פטירתו רצו בניו שיחיו לקחת אותו למאגדור לקבור אותו שמה והעצרו בם לקבור אותו בכזבלנבא הואיל וכבר בעיר מאגדור קבור סבו הקדוש רבי חיים פינטו ז׳ל ועד עכשיו בכל ערי מרוקו הולכים להשטתח על קברו הקדוש ועושים לו בניו הילולא כל שנה זכותו תגן עלינו אמן.

בשעת פטירתו הספידו הרב הקדוש רבי שמעון אביקציץ זצ׳ל והיה גשם גדול והרב הנ׳ל אמר בזכות הצדיק יפסיק הגשם וכך היה וקברו אותו בקבר האדון חיים דהאן שנתן לר׳ח ז׳ל מקומו עד כאן זכותו תגין עלינו אמן.

תולדות ר׳ כליפא מלכא ז׳ל

הרב הגאון וקדוש כמוה׳ר כליפא מלכא מוצאו מטטואן ולרגל מסחרו נסע לאגדיר לקח איתו את אחותו אשת רבי שלמה פינטו ז׳ל אבי הר׳ח פינטו ז׳ל זכה לעושר ולכבוד כמו שיעיד עליו מכתבו שהוא תחת יד אהובינו מר דוד קורקוס בן יעקב בכתיבת יד הוא היה חסיד וקדוש ומקובל ומשורר נפלא חבר ספרים כף ונקי. קול זמרה.

והרב חיד׳א אזולאי ז׳ל כתב עליו בשם הגדולים כף ונקי מהחכם השלם החסיד המקובל המלומד בנסים מר קשישא מר כליפא מלכה מק׳ק אגדיר והוא פירוש על תפילה שירים ועניינים אחרים ה׳ חלקים כנגד ה׳ אצבעות ע׳ל ובהקדמת רבי פינטו ז׳ל ל׳ם מזמר לדוד מזכיר בשם ר׳ כליפא מלכא ז׳ל ובספר רק יטוב כטוב וז׳ל שמעתי שפעם אחד היה ר׳ כליפא מלכא ז׳ל עובר ברחוב עם רבי אליעזר דבילה ע״ה

ע״ה עבר לפניהם מבשף אחד ואמר לו ר׳ כליפא מלכא ברמיזה להגיד לו את הקץ הגוי ההוא פחד להגיד לו אמר לו שאם יגיד לו אולי ימות עם כל זאת הפציר בו ר׳ כליפא ז״ל אז המבשף אמר לו שבאותה שנה ימות המתלוה עמו היינו רבי אליעזר דבילה ע״ה הרב כליפא מלכא ז״ל התעצב אל לבו כי ידע שהמבשף אמר את האמת אז ר׳ אליעזר דבילה ז״ל שאל את הרב מה יש והפציר בו שיגד לו מה דיבר עם המבשף הרב סיפר לו הכל רבי אליעזר דבילה ז״ל ענה לו שאינו דואג על זה כי ודאי השגתי שלימותי.

הרב כליפא מלכא ז״ל חיבר הרבה חיבורים אבל בעוונותינו נאבדו חבל על דאבדין ולא משתכחין כמו שהעיד עלי הרב כמוהר״א אנקווא ז״ל בספר כרם חמר ר׳ כליפא מלכא חבר ספרים ונאבדו יהודי אגדיר מספרים כי ביום כיפור הגיעו לגמל כמה ספינות מלאות סחורה של הר׳ כליפא מלכא ז״ל וכדי שלא יטרדו אותו מתפילתו ביום כיפור התפלל כדי שיטבעו וכך היה וחזר עני הוא היה גדול בתורה ובעל נסים וכל גדולי המערב היו כותבים לו ושואלים לו בהלכה או באגדה בן יחיד היה לו שמו ר׳ אברהם ז״ל הוא נהרג ביום חופתו נשארה לו רק בת אחת נשואה בגיברלטאר לרבי יצחק מנדום ז״ל לפני עשרים שנה פנתה הממשלה את קברו למקום אחר אותו יום יהודי אגדיר עשו תענית דיבור ובנו עליו בנין מפואר עם אבן שיש וזה נוסח מצבתו.

המקום הזה מה נורא
מקום גניזת ארון התורה
זה האיש הקדוש מרגיז הארץ
גדול ונורא שמו
במעשיו המפורסמים בכל תפוצות
העולם

העולם (וישראל) דרשן ואתיון
מקצווי הארץ להשתטח ולהתנפל
על מצבתו ותעמוד להם זכות המרובין
בחיו ובמותו קדוש קדשים
חדישא קדושא ופרישא המקובל האלקי
גאון עוזינו גדול אדונינו כמוה"ר
כליפא מלכה זצק"ל זיע"א

בסוף המאה החמישית ובהתחלת המאה השישית לפני שהממשלה פנתה את קבורתו הוא היה קבור ביחד עם חותנו ר' שלמה פינטו ז"ל אשתו ושמשו הנאמן.

מילואים

1. ר' דוד אלקיים ז"ל מוי"ץ במאגדור יש הסכמה ממנו בספר מאור ושמש לרשכבה"ג ר' יהודא קורייט בנו של הר"א קורייט ז"ל
2. מוה"ר ר' דוד חזאן ז"ל מבית דינו של הר"ח פינטו ז"ל זכה לתורה ולעושר יש כמה פסקי דין במערב שחתום עליהם ובש"ת שיפריה דיעקב חשן משפט ס' יז' חתום בפסק דין עם מוה"ר ר' חיים פינטו ז"ל ותלמידו ר' יעקב שבת ז"ל מביא בספרו כמה חידושי תורה ממנו ס' רוח יעקב
3. מגידי אמת מספרים שהרב הקדוש ר' יונא נבון ז"ל היה נכד ר' הגאון ר' יהודא נבון ז"ל בעל המחבר כנפי יונה הוא היה חכם גדול וצעיר לימים בגיל 28 ומיכיון שהתנגד לרבי חיים פינטו ז"ל בזמן שבא שליח מארץ ישראל למאגדור והרב העניש ונפטר בגיל 28 והוא קבור סמוך לרבי חיים פינטו ז"ל וזה נוסח מצבתו

" מצבת הרב הגאון שליחא דרחמנא מעיר הקדש חברון כמוה"ר

כמוה״ר יונה נבון ז״ל מנוחתו כבוד שנת תק״ן

4. **רבי** אברהם קורייאט ז״ל היה מבית דינו של רבי חיים פינטו
ור׳ דוד בן חזאן ז״ל מחבר ברית אבות שירים ופיוטים שנאבדו
בשלל העיר שנת תר״ד כמו שמובא בספר נחלת אבות והוא בנו של
המקובל האלקי כמוה״ר יהודא קורייאט ז״ל מחבר ספר מאור ושמש

5. **הרב** יעקב הלוי מחכמי מאגדור נתבשים שנת תק״ם כמ״ש בש״ת
תוקפו של יוסף חלק ב׳ בם׳ פ״ד

6. **רבי** יחיא אפללו מו״ץ בקהל אגדיר הניח אחריו כמה פסקי דין
זמנו שנת תק״ו הסכים אחריו ר׳ יעקב טולידנו ז״ל ויש פסק
דין ממנו בשו״ת רב אד״א

7. **רבי** יוסף אלמליח ז״ל נתבשם בשנת ע״ז לחיו זכה לתורה
ולגדולה יהיה עשיר גדול נתמנה לאב״ד בעיר מאגדור
וקונסול צרפתי עד כאן

אחרון אחרון חביב

קצת תולדות מהרב החסיד העניו ר׳ משה פינטו ס״ט בן הרב הקדוש
רבי חיים פינטו ז״ל הוא נולד לאביו הר״ח ז״ל בעיר מאגדור יע״א
וקבע דירתו בעיר מאגדור אחרי פטירת מר אביו הר״ח ז״ל והוא למען
תשאר בית הרב הקדוש רבי חיים פינטו ז״ל מלאה ובית הכנסת גם
הוא קבועה לתפלה כי לולא ישיבתו בעיר מאגדור כבר נסגרה בית
הר״ח ז״ל בעוונות, העיר נתרוקקה וכל היהודים עזבו מהם שבאו לארץ
מהם שהלכו לכנדה וכ״ו אבל ב״ה עד עכשיו בית הר״ח ז״ל עוד פתוח
כי בת הר״ח ז״ל מרים עוד שומרת על הבית הקדוש הזה

הרב משה פינטו ס״ט כעט קבע דירתו באשדוד ובעזרת השם הוא
עומד להקים ישיבה ובית כנסת מרכזי ע״ש הרב הקדוש רבי
חיים

חיים פינטו ז׳ל והוא כלוא בבית לא יוצא מפתח הבית מיום שהתחתן אלא יושב על התורה והעבודה וכלם באים לקבל את ברכתו ובזכות אבותיו אף פעם לא חזרה ברכתו רקם וכל אחד שבא אליו עצוב יוצא שש ושמח זכות אבותיו תעמוד לו אמן

בהיותו במאגדור כדרכו בקודש היה כל יום עולה לבית הכנסת ומדליק נרות הצדיקים בשמן זית פעם קרה שנגמר לו השמן ולא היה במה להדליק הכום של ר׳ דוד בן ברוך ז׳ל אז חשב להדליק הכום עם נר כשלקח השעוה מתוך הכום כדי לשים שמה נר נשרף עם הנר וגם החליפה שלו נתלכלכה חשב אולי שכל הכוסות הדליק אותם עם שמן ורק כום הצדיק ר׳ דוד בן ברוך ז׳ל רצא להדליקו עם נר אז שלח את שמשו לקנות שמן ובאותו יום קרה מקרה שקבל חרבה נדרים ובערב לפני שהלך לישן קיבל חליפה יפה מדה כנגד מדה ע״כ

האיש משה הוא אוחז מעשה אבותיו בידו בעל צדקה וגמילות חסדים ואף אחד לא מקיל בכבודו ותפילה לאל שישלח לו רפואה שלמה למאור עניו בזכות אבותיו אמן.

מעשה נורא שסיפר ר׳ משה פינטו שליט״א בהיותו במרוקו בעיר מאגדור שלפני חמש עשרה שנה בערך הבת שלו דינה שתחיה היה לה רומטיזם ברגלה ולא הייתה יכולה ללכת בלי להשען על משיהו לקחו אותה לכל הרופאים ושום דבר לא עזר ועבר כבה זמן עד ההלולא של רבי שמעון בר יוחאי ע״ה וכרגיל ר׳ משה פינטו תמיד היה עושה אותה וכל אנשי העיר היו באים להשתתף בשמחה ובאותה לילה הבת שלו באה אליו כדי שיברך אותה שתבריא ורבי משה פינטו אמר לה כן יהא רצון בזכות הצדיק תבריא זה הערב וכך היה

היה באמצע ההילולא היא קמה והתחילה לרוץ בתוך הבית וצועקת הבראתי, הבראתי זה היה נם גלוי

כידוע רבי חיים פינטו ז'ל הוא היה בעל רוח הקודש והיה לו ניצוץ מנשמת אחיה השילוני הנביא זה ידוע לנו ממגידי אמת ששמעו מפי שמשו של הר"ח ז'ל שפעם השמש הלך להדליק נרות הצדיקים בבית הכנסת של הר"ח ז'ל ושמע קול יוצא מארון הקודש ואומר למה רבי חיים פינטו ז'ל שהוא ניצוץ מנשמת אחיה השילוני ע"ה לא בא היום מוקדם לבית הכנסת לשיר שירות השמש כשומעו את זה ארכבותיו דא לדא נקשא וירד להגיד לר' ז'ל מה ששמע אבל הר"ח ז'ל הפסיקו לפני שהתחיל לדבר ואמר לו הקול ששמעת זה היה קולו של רבי ישראל נגרה ע"ה

רבי משה פינטו שמע מאביו הר"ח ע"ה שהיה אומר פעם שיבא יום שאנשים יעלו לירח ויהיו מלחמות גדולות וכל אחד ירצא לאבדנו אבל ישראל תהיה תמיד על העליונה ומשם יבא קץ מלך המשיח ותתחיל הגאולה ובית יעקב יושע מכל צרותיו וכמו שאנו רואים עכשיו עצמאות ישראל קיבוץ גליות בשנת 1963 פרסם רבי משה פינטו לבתי כנסיות במרוקו הודעה על ענין קץ מלך משיח וההילולא של מר זקינו רבי חיים פינטו ע"ה בתאריך 26 אלול שמספרו הוא שם השם וזה נוסח ההודעה ששלח לבתי כנסיות

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר שנות חיים

סימני גאולה של מלך המשיח

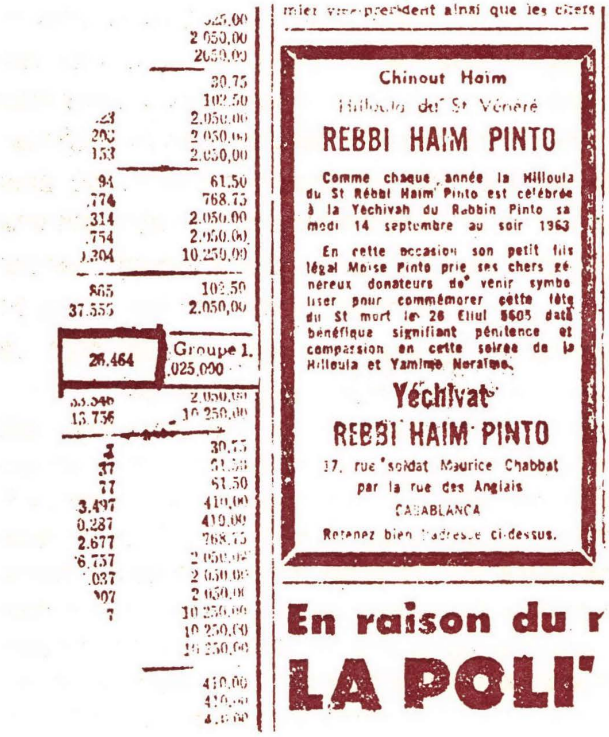
באתי לאמר לכם דברים של חיזוק ושל אומץ הלב על ביאת מלך המשיח הקרוב לבוא כתוב בחזיל קרץ משיח תשוב תשובה והרב ר' דוד דנינו ע"ה אמר שמספר של "תשוב" זה 708 דהינו מאילו הזמנים כבר מתחילים

מתחילים סימני גאולה, כמו שקרה לנו באילו הזמנים ובמלחמת ששת הימים, ובדוגמא לזה כתוב בזוהר שקודם זמן מלך המשיח תהיה במלחמה כנגד היהודים, ותהיה מלחמה בים, וביבשה.
ושהקב"ה לא יעזוב את ישראל, ויפלו הישמעלים בידינו וכך קרה לנו בשנה שעברה בזאת קודם בביאת המשיח, ועוד אמר זוהר הקדוש, ה' נשבע לישראל שלא יכנס לעילא עד שיכנסו ישראל לתיתא דהיינו לירושלים.
נחזור לענין א' שכתב בספרו משם חז"ל ששם ה' זה 26 וזה מדת רחמים בשנת 5723 כתבתי בעתון שהילולת רבי חיים פינטו מר זקני היא ב- 26 באלול וכתבתי ג"כ 26 שזה מדת רחמים וזמן טוב לישראל משום שחודש אלול זה מדת הדין, ובאותו יום נמצא כתוב בעתון שני נוסחות אחד שלי דהיינו שהילולת רבי חיים פינטו היא ב- 26 באלול שזה מדת רחמים, ונוסח שני של הגרלה שעושים כל יום חמשי וכתוב היה ממש בצד שלי שמספר 26,464 הרויח 100,000,000.

דהיינו 26 שהוא שם השם, ו' 464 שזה שם של דוד מלך ישראל שמחכים לו בכליון עניים, דהיינו שזמן מלך המשיח צריך שיהי ביחד עם מידת רחמים.

ולאמת דברנו ב- 26 באלול זה מדת רחמים בשנת 5725 כתבתי בעתון שהילולת רבי חיים פינטו ב- 26 באלול, שזה זמן טוב לישראל ובצד אחר כתבו שנהר שטף והרג כל העיר, זה היה בזמן שעשו הערבים הכונפירונם דהיינו מצד אחר, פרשת ש' בשלח כתוב תמחה את זכר עמלק מתחת השמים מדור דור לא תשכח, לא תשכח זה 728 ותוסיף עליו הא שזה כמו 5728 הא של השמים בכלל תשכח שזה בגדר 5728 דהיינו כל אילו הזמנים הם של מלך המשיח

וזה נוסח ההודעה של העיתון שכתב רבי משה שליט"א בעיתון להזמין אנשי העיר לבא להילולא של הרב חיים פינטו ז"ל 26 אלול ומספר ההגרלה שהרביח הוא 26,464 היינו אחרי 26 שנה לקיום מדינות ישראל. 464 זה דוד ד. 16. ד. 4. ובאמת מלך משיח היה יכל לבא במלחמת כיפור רק שעוד לא היינו שלמים ונתפלל לשם שיעזור לנו ויצלנו מכף אוייבנו

שואלים להקב"ה במספרים גם הוא יתעלה שמו עונה במספרים סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם והקב"ה יחזירנו בתשובה שלמה אמן.

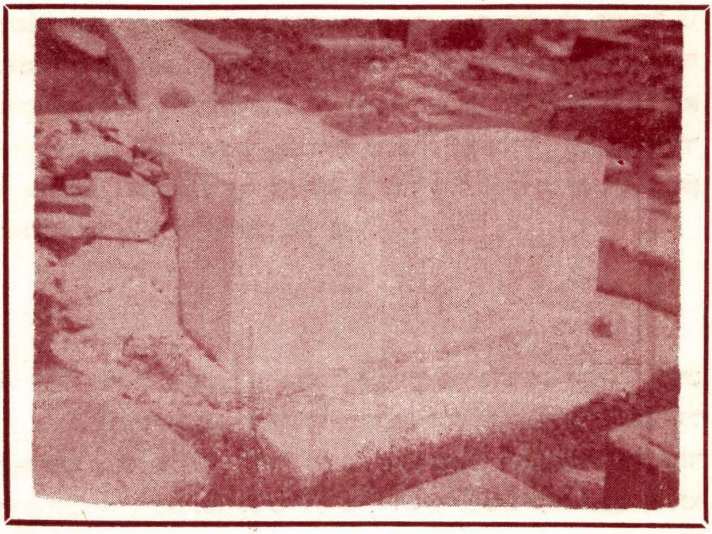
1. נכד הרב הקדוש ר׳ חיים פינטו ז׳ל רצה לחבר הספר הקדוש הזה באנגליה אבל הוצאות הספר היו מרובות ונסע למרוקו לעיר כזבלנכא יע״א והדפיסו אצל הגביר ארון דוד עמאר הי״ו במחיר זול לכבוד הר״ח ז׳ל מר דוד עמאר ספר לנכד הר״ח ז׳ל כשי היה עוד צעיר היתה מגפה בעיר רח״ל הרבה אנשים מתו ל״ע במחלת תפויית אחרי שחלפה המגפה נשארו שלשה אחים של מר דוד עמאר היו חולים והרופאים נתייאשו מהם יום אחד בבוקר רבי חיים פינטו ז׳ל עובר במלח כדרכו בקודש לברך כל אחד בהצלחה ושמע קול צעקה בבית שאיפה משפחת עמאר גרים עלה לבית ונכנם פנימה והתחננו לפניו לברך את החולים ברפואה שלמה הרב ענה להם אחרי ששלחתם אותם לכל הרופאים ונתייאשתם מהם אתם רוצים שאני אברך אותם אותו רגע החכם ז׳ל נכנם לחדר שאיפה היו ישנים ונגע בהם במקל שלו ואמר להם קומו אתם בריאים וכך היה מכאן רואים קדושת החכם ז׳ל מר דוד עמאר הי״ו היה עד למעשה זה

2. ועוד ספר הנ׳ל שפעם אחד האבא שלו מר אברהם עמאר ז׳ל לא היה לו במה לשבות כשיראה רבי חיים פינטו ז׳ל עובר נכנם לבית אחד כי חשב אולי הר״ח ז׳ל יבקש ממנו כסף לעניים ולו לא היה אף פרוטה בכיס הר״ח ז׳ל נכנם אחריו וקרא לו אברהם תרד אני יודע שאין לך כסף ואני רוצא לעזור לך מר אברהם עמאר ז׳ל ירד ונשק ידי הר״ח ז׳ל באותו רגע הר״ח ז׳ל הוציא כמה פרוטות מהמטפחה איפה היה שם הכסף ונתן אותם למר א׳ע ז׳ל ואמר לו ביום ראשון בבוקר אני רוצא שתחזור אותם לי כי בעזרת השם יהיה לך טוב מר עמאר ז׳ל סירב בחשבו אולי ביום ראשון לא יהיה לו במה לשלם לר״ח ז׳ל הר״ח ז׳ל הפציר בו שיקחם אז לקח אותם והלך לשוק וקנה בשר ודגים וירקות לכבוד שבת אחרי שבת מר עמאר פחד לצאת אולי יפגוש הר״ח ז׳ל ואין לו במה לשלם לבסוף שם בשם

בשם מבטחו ויצא לשוק רק הוא יצא וערבי אחד קרא לו והפציר בו שימכור עבורו כמה תכשיטים של זהב והבטיח לו סכום כסף ניכר והקדים לו חצי מהסכום שהבטיח לו רק הערבי הלך והר״ח ז״ל בא אליו ואמר לו האם לא כמו שאמרתי לך ביום ששי היה עבשיו תחזיר לי את הכסף שהלויתי לך לא אף פרוטה יותר כי זה רבית ע״כ. מכאן רואים שצדיק גוזר והשם מקיים

3. **נכד** הר׳ חיים פינטו ז״ל כשנסע למרוקו כדי להדפיס הספר הקדוש ״מקור החיים״ נתקל בהרבה קושיים אבל זכות סבו ז״ל עמדה לו וכמה מיהודי מרוקו יזכרו לטוב שילמו הוצאות הספר אחד מהם הטריח הרבה נכד הרב ז״ל בלך ושוב לבסוף עוד פעם נפגשו בתרודנת בהילולת רבי דוד בן ברוך ז״ל ונכד הרב ז״ל עוד פעם בקש ממנו האם הוא רוצה לעזור לו בהדפסת הספר והוא סירב וברגלו הימנית חבט שלשה פעמים וצעק לא רוצה לא עלינו אותו יום בערב לקחו אותו לבית חולים כי נשתתק מרגלו הימנית רח״ל עד עבשיו משותקת בזכות הרב ז״ל השם ישלח לו רפואה שלמה כי אחרי שהכיר מה שעשה בקש סליחה מנכד הר״ח ז״ל וברשותו כתבנו מעשה זה (בלי להזכיר שמו) כדי לעורר אנשים שמזלזלים בכבוד קדושת הצדיקים אף על פה שמתו הם נקראים חיים

קבורת ר' חיים פינטו ז"ל

מיום שעלה רבי משה פינטו שליט"א בן האדמו"ר רבי חיים פינטו ז"ל לארץ ישראל רצה להקים ישיבה ובית כנסת מרכזי על שם מר אביו רבינו חיים פינטו ז"ל בגלל פמה סיבות העסק נתעקב עד שקמו בניו שיחיו ובינהם הרב רבי חיים פינטו שליט"א אשר הזניח עסקיו וטרח הרבה עד שהשיג שטח מהממשלה להקים בו בית כנסת מפואר לכבוד רבי חיים פינטו ז"ל ובנתיים קבלו מקלט גדול איפה מתאספים בו מאמיני הר"ח ז"ל ומתפללים בו החודש הראשון שהקהל קבע להתפלל במקלט הביאו ארון הקודש וספרי תורה וכסאות וכל הדברים הנחוצים לבית כנסת וכל איש אשר נדבנו לבו הביא דבר לבית הכנסת ובינהם קם מר מסעוד לוי הי"ו ורצא לפאר את הבית כנסת בכל מיני קשוטים אותו יום שהיה בבית הכנסת ועסוק בכתיבת נר נשמה לעלוי הרב הצדיק האדמו"ר רבי חיים פינטו ז"ל קרה דבר פלא שהספרים שהיו בתוך ארון הקודש היו רוקדים ועושים רעש גדול עד שפתח ויצא החוצה דבר שאי אפשר שיקרה לבד ע"כ.

"פרפראות"

מאת: הרב משה פינטו שליט"א

עקבתא דמשיחא

אנו חיים באחרית הימים בסוף "עקבתא דמשיחא" (סוטה מ"ט): ופירש"י ז"ל: בסוף הגלות לפני ביאת המשיח. והתפא"י פי': כשכבר יראו העקב ממשיח כי בא. עכ"ל. ואמרו שם (בסוף המשנה) ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים. וז"ל הרי"ם (בה' מלכים): המלך המשיח עתיד לעמוד וכו', וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביתו לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו. שהרי התורה העידה עליו וכו'

אור-החיים במדבר כד' יז.

נבואה לבחורי ישראל.

והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם, חלומות יחלמון בחוריכם, חזיונות יראו (יואל ג 1).

ה"שפת אמת" אמר כי מה שנאמר בדחז"ל כי משיח בא בהסח הדעת, ולכן אין לעסוק בידיעת הופעותו, אין זה אלא לדורות הקודמים ולא לדורותינו אלה אשר אדרבה כיון שהגיע זמנו צריכים ומחויבים להודיעו ולהזכירו הרבה.

אמר רבי יוחנן אם ראית דור שמתמעט והולך חכה לו שנאמר. "ואת עם עני תושיע" וגו אמר רבי יוחנן. אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר חכה לו שנאמר "כי יבא כנהר צר רוח ה' נוססה בו" וסמיך ליה "ובא לציון גואל".

ראינו ולא עתה אשורנו ולא קרוב ויתבאר ע"פ דבריהם ז"ל שאם

שאם תהיה הגאולה בזכות ישראל יהיה הדבר מופלא במעלה ויתגלה הגואל ישראל מן השמים במופת ואות כאמור בספר הזוהר מה שאין כן כשתהיה הגאולה מצד הקץ ואין ישראל ראויים לה תהיה באה באופן אחר ועליה נאמר שהגואל יבא עני ורוכב על חמור וכנגד גאולת בעתה שרמז במא' "אשורנו ולא קרוב" אמור וקם שבט מישראל פי' שיקום שבט אחד מישראל כדרך הקמים בעולם דרך הטבע על דרך אומרו ושפל אנשים יקום עליה. שיבוא "עני ורוכב על חמור" ויקום וימלוך ויעשה מה שנאמר בסמוך.

בימים קשים אלא שאנו רואים פעמי

הגאולה הקרובה ובאה, התחלת קיבוץ גלויות קיום ארץ ישראל 26 שנים של מלחמות, במספר כנגד 26 שמו יתברך, שלחם למעננו נגד אויבנו במדת הרחמים למרות עוונותינו הרבים. בהיותי בחוץ לארץ חששתי אם לבא להשתקע בארץ עד שנגלה לי רמז שאנו "בעקבותא דמשיחא" כידוע מנהג אבותינו בידנו בכול שנה עורכים את ההילולא של הרב הגדול המלוב"ן רבנו חיים פינטו זיל בשנת 1963 בחודש אלול כמנהגי בקודש שלחתי הזמנות לכול בתי כנסיות בערי מרוקו להזמין הקהל הקדוש להשתתף בהילולא. כתבתי גם נוסח על ההילולא בעיתון המרוקאי וזה לשונו : " אני מזמין את כבודכם לבא ולהשתתף בהילולת הצדיק רבי חיים פינטו זצ"ל ב 26 באלול 1963 שזה סימן טוב וחודש של תשובה, והמספר 26 מוצלח כנגד שמו יתברך שהוא מדת ה"חמים ובחודש אלול שהוא מדת הדין וחודש תשובה ותפילה למחרת קניתי העיתון לראות נוסח ההילולא חיפשתי בדף המיועד ולא מצאתי, המשכתי לחפש ומצאתי הנוסח בדף האחרון של הידיעות האחרונות סמוך להוצאות ההגרלה הצרפתית הירהרתי למה נוסח ההילולא סמוך להגרלה עיינתי וראיתי שמספר ההגרלה שזכה במאה חמישים

חמישים מיליון היה המספר הנ"ל 464–26.
26 „גימטריה" שם השם, שהוא מידת הרחמים, מבקש מבני ישראל לחזור בתשובה ויביא לנו 464 בגימטריה ד 4 ו 6 ד 4 "דוד" התחלת הסימן ניגלה לי רק מקצתו ולא כולו. אחרי מלחמת יום הכיפורים מלאו למדינת ישראל 26 שנה של מלחמות קשות, והקב"ה ששמו במספר 26 הציל את עמו ונחלת האבות במידת הרחמים. לדעתי נכנסו למספר 464 שהוא הקץ לפדיון נפשנו ולביאת משיחנו במהרה בימנו.
לחזק דברנו יש עוד סימן קטן מראש חודש אלול עד 26 אלול כנגד 26 של קיום מדינת ישראל שהיו כל הזמן מלחמות והקב"ה הציל אותנו במידת הרחמים כנגד שמו ומיום עשרים ושש אלול עד יום הכפורים. זה 14 יום שלא היתה אף מלחמה באילו הימים כנגד שם דוד שהוא 464 ואם תרצה לומר למה סימנים אלה ניגלו לי במספרים צרפתיות ע"י הגרלה מהמספר שזכה 464–26 ומשם חישבתי את המלחמות שעברו על מדינת ישראל ושלום שיהיה בימנו וקץ המשיח. ידוע כמה פעמים באה התישועה לבני ישראל רק ע"י שפה לועזית כמו בזמן מרדכי ואסתר ותאמר אסתר בשם מרדכי וחז"ל אמרו כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם ע"י מרדכי הצדיק שידע 70 לשון באה הגאולה וכ"ו וכל זה באה ברוחניות אמונה.
ולכן צריכים להתחזק באמונתינו ולחזור בתשובה ולקרב בזה את בן "פרץ", כמאמר חז"ל אין בן דוד בא עד שיהיה הדור כולו חייב או כולו זכאי בעל התניא ז"ל פירש הכוונה למאמר חז"ל היא לכל אדם ואדם בנפרד או שכולו חייב או שכולו זכאי.
חז"ל אמרו: תפח רוחם של מחשבי קצין. חז"ל לא אמרו זה על החכמים שמבקשים את הקץ. ע"י התורה שכן מקובל אצל רז"ל שהקץ רמוז בתורה ובנביאים רק שהוא סתום. והוא מה שאמר לדניאל לך דניאל

דניאל כי סתומים וחתומים הדברים עד עת קץ יתבררו ויתלבנו ויצרפו וכו׳.

אמנם בבא עת הגאולה, יפתח ד׳ את אוצרו הטוב אזי יזרח אור הדעת על בני הדור ההוא וירא׳ו מה שלא ראו הראשונים שטובה צפרנם מכרם האחרונים המלאך אמר לדניאל ואתה דניאל סתום הדברים, על ספר עד עת קץ ישוטטו רבים,

יהי רצון שיכלו כל הקצין הרמוזים בתורה ובנביאים ובכתובים ויקרב קץ משיחנו במהרה בימנו אמן סלה. ועתה תפילתי לאל חי כי ישוב לרחמנו יכבוש עוונותינו ויאיר חשכנו לבל ימעדו קרסולינו בברכת התורה ובברכת זכות אבות, הצעיר בבית ישראל עבד ד׳ משה אהרון פינטו ס״ט נכד הצדיק הקדוש רבנו חיים פינטו זצ״ל

לסיום הספר היקר הזה נביא לכם מה שכתב הרב הגאון ר׳ אברהם בן עטאר שליט״א בספר ״ שנות חיים ״ לכבוד רבי חיים פינטו בענין הדלקת נרות לנשמת הצדיקים

זה כמה רבים מהם בעלי אמונה ומהם חסידי אמונה מה הוא הרצון והכוונה בהדלקת שמן ונרות לעלוי נשמת הצדיקים ובפרט על מצבת קבורתם ז׳ל וכל אחד נתתי לו תשובה לפי שכלו ודעתו, והיום הזה מדי עבודתי בספר זה בליל מוצאי שב״ק ג׳ לחו׳ אב רח׳ חצות לילה לקחתי ספר טור ברקת על או״ח של הרב הקדוש המפורסם המקובל האלהי כש״ת חיים הכהן זלה״ה מארם צובה ובוא וראה מ״ש בסימן תקנ״א דף רמ״א ע״א ולפי שהספר הזה הוא יקר המציאות הבאתי אותו שנה שעברה מגניזת סאלי יע״א לזכות הרבים אעתיק דבריו וכה דבריו. מר״ח ועד התענית ממעטים במשא ומתן הנה המשא ומתן של איש הישראלי הוא מה שמתקן על ידי תורתו ומעשיו הטובים

הטובים כי הוא מעלה כח למעלה בסוד אור חוזר ומדליק בוצינין כמש"ה נר ה' נשמת אדם כלומר כל מצוה. כל מצוה שיעשה האדם הוא עושה בחינת נר אחד לפני הקב"ה וזה נעשה ע"י נשמת אדם כדאיתא בזוהר פרשת ויצא דף קס"ד וז"ל וכו' עכ"ד בקיצור גדול. על כן אמרתי אל לבי זוהי הכוונה בהדלקת הנרות לכבוד הצדיקים כי אמרו רז"ל באתערותא דלתתא אתערותא לעילא ולפי שהצדיק יש לו הרבה נרות שעשה במעשיו הטובים ע"י ההתעוררות שמדליקים למטה אזי מאירים אותם של מעלה ויהיה נחת רוח לצדיק על דרך משארז"ל ריח ניחוח נחת רוח לפני הצדיק יבקש רחמים על אותו המתפלל ומבקש רחמים יה"ר שיעלו דברי אלה לרצון ובפרט לפני הידיד החכם הגדול החוקר כמוהר"ר אברהם צבע הי"ו נכד הרב צרור המור היושב היום בעיה"ק ירושת"ו שהוא היה אחד מהשואלים ותאלמנה שפתי שקר וצדיקים ישמחו ויעלצו אמן.

כל השומע יצחק לי שאני בעצמי מספר על אבותי הקדושים אבל גלוי וידוע מעשי לשם שמים בלי שום פניה כמאמר דוד המלך (תהילים) למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם. מוטב שאני בעצמי אספר כדי להראות שגם בעדות הספרדים היו צדיקים קדושי עליון מחוללי פלאים גם בדורות האחרונים מאשר לעשות את זה על ידי שליח כמו שעושים האחרים ומנצלים את זכות אבותם למטרות פולטיות ולפרסומת. תקופות רבות ושונות עברו על יהדות ספרד צפון אפריקה גדוליה ורבניה היו למגדל אור וכל אחד האיר בתקופתו ולדאבוננו הרב ירדו בכור השיכחה וגם כתבי ידיהם הלכו לטמיון ולכן מי שיש בכוחו לפרסם את הצדיקים שהכיר או שמע עליהם תבוא עליו ברכה כי מרבותינו הספרדים ז"ל יש הרבה דברים ללמוד מהם הן מלימודם ותורתם והן מיראתם הקודמת לחכמתם.

ע"ה חיים פינטו נכד הצדיק.

אלה אשר יעמדו על הברכה

בזכות הרב הקדוש כמוה"ר חיים פינטו ז"ל

מר אמיל אדרי

מר אפריים כוהן

מר אונרי קדוש וזק בנו - מראקש -

מר יוסף כנפו ובניו מרדכי וחיים

מר פרוספר ורשל לוריה - אגדיר -

מר סימון לוי - אגדיר -

מר אחיא כוהן

מר יהושוע פרץ - אשדוד -

מר חנניה דרעי

מר מאיר כוהן

מר יוסף אזרן - ספי -

מר יוסף לוגסי

מר רפאל גרינברג

ק'ק של עיר דאר אלבירא יע'א

מר אליהו אליינו

מר אברהם מוייל וחנניה בנו

מר נסים בן דוד - אגדיר -

מר יעקב ביטון

מר זיים סבאג

מר' טימסתית - אגדיר -

מר סימון אמזלאג - אגדיר -

מר שמעון ביטון

מר עמרם מוייל - אינזגאן -

הרב ישראל מלול

החסיד כמוה'ר סעדיה בן סמחון.

החסיד העניו מר יוסף אסרף ובניו אחיא. מורדכי. שלמה. ומסעוד.

ק'ק של מראקש יע'א

ק'ק של עיר קניטרה ובראשם הדיין המצויין כמוה'ר אחיא בן הרוש שליט'א

החסיד העניו הדיין המצויין כמוה'ר רפאל ברדוגו שליט'א

לעילוי נשמת

מר יעקב זעפרני ז״ל
ואשתו מרת פרלה זעפרני ז׳ל
ובתם הבתולה היקרה דוניז זעפרני (AGADIR)

לעילוי נשמת
הרב היקר כמוה״ר רבי אלישמע ברדוגו ז׳ל שנאסף בתאונת דרכים
בדמי היו

לעילוי נשמת
הרב הגאון הצדיק העניו כמוה״ר רבי אברהם בן עטר זל

לעילוי נשמת
התלמיד הנעים חיים לוגסי ז׳ל

לעילוי נשמת
הזקן הכשר כמ״הר משה פרץ ז׳ל

לעילוי נשמח
מר אלחיני ז׳ל מעיר רבת

לעילוי נשמת
מר זקני כמוה״ר אהרון אלכסלסי ז׳ל

לעילוי נשמת
מר אברהם עמר ואשתו תנצב״ה הוריו של המרפים
הצעיר דור עמר היו

ת״ו״ש״ל״ב״ע